

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ἈΝΔΡΙΩΝ ἹΕΡΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Ἐξ Ἄνδρου ἦν Ἰωσήφ ὁ Ἄνδριος ἀρχιμανδρίτης κατὰ τὸ 1650 - 1660, ὅστις παρέστη τῷ ὑπάτῳ Κιοπρουλή ὑπερασπιζόμενος τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων. (Παΐσιου Περιγρ. Ἁγίας Πόλεως σ. ρις' ὄρα τὰ περὶ Θεοδωρήτου Λακεδαιμόνος). Ἄνδριος ἦν ὁ ἀπὸ Λαρίσσης πατριάρχης Διονύσιος ὁ Γ' 1660. (Κατάλογος Μαθᾶ σελ. 311). Οὗτος παρεπιδημεῖ ἐν Ἱεροσολύμοις τῷ 1670, ἐπιτροπεύοντας τοῦ Δοσιθέου τοῦ πρῶην Ἱεροσολύμων Νεκταρίου, ὅστις παραγενόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα προσήνεγκε τῷ κοινῷ τοῦ Π. Τάφου εἰς ψυχικὴν σωτηρίαν δέκα χιλιάδες γροσίων ἐντειλάμενος ἵνα ὁ τόκος αὐτῶν δαπανᾶται εἰς κατασκευὴν ἄρτων (προσφορῶν) καθαρῶν διανεμομένων κατὰ πᾶν Σάββατον ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῖς ἐν τῷ μοναστηρίῳ εὑρισκομένοις ἁγιοταφίταις πατράσι καὶ τοῖς ἐν ταῖς λοιπαῖς μοναῖς τε καὶ ἐκκλησίαις... Τοῦθ' ὅπερ εἰς δῶρα διατετίμηται ὀρθῶς καὶ ἀπαραβάτως μνημονευομένου τοῦ ὀνόματος μετὰ τῶν πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων (Ἱστορία Ἁγίας Πόλεως Παλαμᾶ σελ. φλ.).

Ἄνδριος ἦν ὁ Βιζύης Ἰωάσαφ, ὁ Μαρμαρᾶς (σελ. 334 Μαθᾶ).

Ἄνδριος ἦν Ματθαῖος ὁ Λιβύης μητροπολίτης, εἶτα δὲ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀποθανὼν τῷ 1762 καὶ καταλιπὼν εἰς τὴν ἐν Ἄθῳ μονὴν τοῦ Κουτλουμουσίου τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ καὶ χρήματα κλπ. (ὄρα Γεδ. Ἄθῳ σελ. 224). Βλέπε καὶ βίους ἀνδρῶν Ἄνδρου τοῦ Μπληζιώτου σ. 31 κέ. πρβλ. Γεδεῶν Ἄθῳ σ. 182.

Ὁ ἀρχιερεὺς Κέω Νικόδημος Ροῦσος (Παρνασσὸς τόμ. Θ' σ. 338 ὄρα) ἦν Ἄνδριος.

Ἄνδριοι μαθηταὶ ἐν Πίση κατὰ τὸ 1817 ὑπάρχουσι σπουδάζοντες ὁ Ἰωάννης Δελαγραμμάτικας, Διονύσιος Καμπάνης (Λογ. Ἑρμ. σ. 24 τοῦ 1818).

ΑΡΓΟΥΣ

Τὸ Ἄργος ἐγένετο μητρόπολις τῷ 1089¹ (6597) ὄρα Σύντομον χρονικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Δούκα (ἔκδ. Βόννης σελ. 515).

Τῷ 1389 τὸ Ναύπλιον ἢ Βενετία κατέλαβε (Ἀνάπλι).

Τῷ 1397 ὁ Γιακούπ (ἢ Ἐγιούπ;) πασᾶς καὶ ὁ Μουράτης κατέλαβεν τῷ μηνὶ Ἰουνίῳ β' ἡμέρᾳ Σαββάτῳ τὸ Ἄργος καὶ τῇ Κυριακῇ ἐπῆραν αὐτὸ καὶ ἠχμαλώτισαν τὸν λαὸν σ. 517.

Τῷ 6929 (1420) τὰς 17 Δεκεμβρίου κατέστρεψαν τὸν νάρθηκα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέως ἐν Ναυπλίῳ.

¹ Τὸ ὀρθὸν εἶναι 1189 πρβλ. Γερ. Ἱ. Κονιδάρη: Σύντομος Ἑκκλ. Ἱστορία τοῦ Ἄργους Ναυπλίου, Ἀθῆναι 1936.

Τῷ Ἀπριλίῳ τοῦ 1463 κυριακῇ τῶν Βαίων παρεδόθη τὸ Ἄργος εἰς τοὺς Τούρκους, ἀλλὰ τῇ 5 Αὐγούστου παρέλαβον τὸ αὐτὸ Ἄργος οἱ Βενετοὶ (σ. 521) Ναυπλίου καὶ Ἄργους.

Σακελλίωνος, Δελτ. Ἱστορ. καὶ Ἔθν. Ἔτ. τεῦχος ε' Zu den Bischofslisten von Nauplia - Argos vergleiche man auch Gelzer: Analecta. Ind. lect. τοῦ χειμερινοῦ ἑξαμήνου 1891/92 Jena 1891/92. Ὅρα καὶ Mittel. des D. Arch. Instituts 1909 σ. 189-236 ὑπὸ Struck σελ. 232.

Εὐτελής / Κατὰ παρανάγνωσιν ἐκ τοῦ «ὁ εὐτελής ἐπίσκοπος Ναυπλίας καὶ Ἄργους» ἔγινε κύριον ὄνομα ὑπὸ τοῦ Zimmermann. Byz. Zeitschr. Θ. (1900 σ. 550).

Δέων, τῷ 869 (Mansi, Conciliorum τόμ. 16 σ. 37-195).

Δέων, (β') τῷ 1156 Mansi τόμ. 21 σ. 638. Τὸ ἐπίγραμμα αὐτοῦ ἐν σελ. 229¹ ὅπου ἀναγνωστέον ἐπηζα οὐχὶ ἐπτηζα. Ἔτος ,ςχλζ' (6657=1148/9). Ἐν Νεοελλ. Φιλ. Σάθα σ. 599 τ. Α' εὐρίσκω, ὅτι ὁ Γεώργιος Μαρκ. Ζωγράφος Πελοποννήσιος ἐλεμελήθη τὴν ἐν ἔτει 1727 καὶ 1729 ἐν Βενετίᾳ ἐκδοθεῖσαν ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου

Πέτρου, ἀρχιεπισκόπου Ναυπλίου καὶ Ἄργους. Ὅρα Διονύσιον παρὰ Σάθα Γ. 486 Μεσ. βιβλ.

Παρθένιος, (Ν. Σ) παραίτησις τῷ 1599. (Σάθα Μ. Β. τ. Γ' σ. 549).

Ἀνθιμος, (Ν. Σ) ἐξελέγη τῷ 7110 = 1602 νοεμβρίου 23 («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» τόμ. Β' σελ. 780). Οὗτος ἦν ἄραγε ὁ μετέπειτα Μηθύμνης; (ὄρα ἐμά), ἀνθ' οὗ μετατεθέντος ἐξ Ἀθηνῶν ἐξελέγη ὁ πρόην Νέων Πατρῶν.

Παρθένιος, (Ν. Σ) κατὰ Φεβρουάριον τοῦ ,ζριβ' (1604).

Διονύσιος, Ναυπλίας μητροπολίτης, φιλόσοφος, ἀριστος μαθητὴς Κορδάλλέως (Σάθα Νεοελλ. Φιλ. σ. 416 καὶ 253).

Σωφρόνιος, (Ν. Σ) οἰκονόμος τῆς μητροπόλεως «ἀνὴρ τῷ ὄντι ἐνάρετος καὶ πάσῃ ἄλλῃ παιδείᾳ κεκοσμημένος» ὃν παραιτηθέντα διεδέχθη ὁ

Θεοφάνης, τῷ Ἀπριλίῳ τοῦ 1624 ἐν σιγιλίῳ Μονῆς Φιλοσόφου «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β' σ. 668. (1622 «Ἐκκλ. Ἀλ.» 1899 φ. Α' σ. 24).

Θεοφάνης, τῷ 1640 (σιγίλ. Ἄνδρου). Οὗτος ἐπὶ Παρθενίου τῷ 1658 ὑπογράφει ἐν σιγιλίῳ τῆς Μονῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν Τριγλίῳ τῆς Πελεκιτῆς. Καθαιρεῖται ἐπὶ Πατριάρχου Παΐσιου.

Μακάριος, (Ν. Σ) 1654 Ὀκτ. 7.

Θεοφάνης, καθαιρεῖται ἐπὶ Παρθενίου «ὥστε ὀνομάζεσθαι Θεοφάνην μοναχὸν ἀμέτοχον τῆς τε τιμῆς τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς μητροπόλεως» μηνὶ Νοεμβρίῳ 1665 (Νομ. Συν.).

¹ Τὸ ἤμισυ τῆς εἰδήσεως ὑπάρχει οὐχὶ ἐν τῷ τετραδίῳ, ἀλλὰ ἐν δελτίῳ, ἡ δὲ παραπομπὴ πιθανώτατα ἀναφέρεται εἰς τὴν Byz. Zeitschr.

Γεράσιμος¹, τῷ 1667 ματῶ ἐν συνοδ. γράμμ. Παρθενίου τοῦ Δ' (Ἐκκλ. Ἀλήθεια ἔτος γ' σ. 598) ὁ Ναυπλίου

Ἀμβρόσιος, 1711 (Σάθα Μεσ. βιβλ. τ. Γ' σ. 521).

Νεόφυτος, 1741-1747 Ἐκκλ. Ἀληθ. ἔτος I. σελ. 156.

Νικόδημος, 1776 Ἐκκλ. Ἀλ. ΚΘ' 1904 σελ. 217.

Μελέτιος, ὁσιώτατος ἐφημέριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τῷ 1771 Ἀπριλίῳ, παραιτεῖται (οὗτος μνημονεύεται ἐν Καμπούρογλου τόμ. Α' σελ. 171) καὶ διορίζεται τῷ 1787 ὁ Ὡλένης

Ἰάκωβος, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε καὶ διορίσθη ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Νικομηδείας

Γεράσιμος, κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1800 ἐπινεμ. γ', ἀλλ' οὗτος παρητήθη, καίτοι ἀνὴρ πεπαιδευμένος καὶ δεδοκιμασμένος, ὡς λέγει τὸ ὑπόμνημα τοῦ Π. Κ. «ἐξ ἐπιρρείας γὰρ τῶν μισοκάλων ἀνεφύησαν σκάνδαλα καὶ ταραχαὶ καὶ λογοτριβαὶ μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα παρευρεθέντων Πελοποννησίων χριστιανῶν δυσανασχετούντων ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ». Τοῦτο καταμαθὼν ἔδωκε παραίτησιν τῇ 22^α Ἰανουαρίου καὶ ἐξελέγη ἀντ' αὐτοῦ ὁ πρόφην Παλαιῶν Πατρῶν

Γρηγόριος, ὁ φυλακισθεὶς τῷ 1821 ἐν Τριπόλει (Ζαφειροπούλου σελ. 10 πρβλ. καὶ Σάθα Μεσ. βιβλ. τ. Γ' σελ. 400)².

ΛΑΡΙΣΣΩΝ

Κατάλογος ὠραῖος ὑπὸ † Ἀμασείας Ἀνθίμου ἐν Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ 1889 σ. 158-160.

Γαβριήλ, ὄρα Ζερλέντη μονογραφίαν ἐν Γρ. Παλαμᾶ (1918) ἔτ. β' σ. 153-157 ἐν ἣ μνημονεύει τὴν τοῦ Ἀμασείας ἐν 1895 Ἐκκλ. Ἀληθ. εἰς σημείωσιν καὶ ἄλλα οὐχὶ ὅμως τὰ ἐμὰ παρὰ Legrand. Ὅρα Stigerl σ. 329. Legrand R. E. G. 1891, 184-185³.

ΒΑΡΝΗΣ

Varnae per adjunctionem (Acta et Diplomata ὑπὸ Miklosich et Müller σελ. 502). Ὅρα Turcograecia σελ. 7. Migne, Patrol. Graeca τ. 152 ἔτος 1431. Βάρνα ἢ πρόφην Τιβερίουπόλις, Parthey, Synecdimus κλπ. ἀπὸ 63^η ἔγινε 75^η ἐπὶ Ἀνδρονίκου, ἐκθεσις νέα. τῷ 1369 τῷ μητροπολίτῃ Μεσημβρίας confertur metropoli. Θεοδορούπολις. Ὅρα «Ἐλλ. Φ. Σ.» παρ. τ. ιθ'.

¹ **Γεράσιμος**, «φυγὰς ὄχετο μηδενὸς διώκοντος καὶ εἰς ἀπηγορευμένους τόπους ἀποδημήσας, ἐνθα ὑποπτος ἐστίν, ὡς καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς καθ' ἡμᾶς εὐσεβείας προδοῦναι» μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 1669. (Νομ. Συναγωγή).

² Ἐν τέλει ὑπάρχει σημείωσις ὅτι «ὁ Γεράσιμος οὗτος ἐγένετο Κρήτης» ἐπίσης ἢ εἰδήσις «διδάσκαλος τῆς πόλεως Ναυπλίου Ἰωάννης» μετὰ τὸ 1650 (Μαυρ. Βιβλιοθήκη σ. 117, τόμ. 17 τοῦ «Ἐλλ. Φιλ. Συλλόγου»).

³ Ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ.

Βάρνη κατά Φατσέαν Γραμμ. Γεωργ. έκδ. 1760 μεταξύ Μηδείας και Σηλυβρίας. Τῷ 1802 β' σειράς μητρόπολις μεταξύ Ἀγχιάλου και Σηλυβρίας. Μητροπόλεως Βάρνης χωρία ὀνομαστικῶς Μικλοσίχι τόμ. Α' σ. 502 και Μεσημβρίας συλλογή. Ἐπισημῶς σὺν τῷ Ἀγχιάλου ὁ Ἰσαάκιος Ἀγγελος, «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» ἔτος γ' σελ. 203.

Μεθόδιος, Μικλοσίχι τόμ. Α' Βάρνης και Καβάρνης και ὑπέριμος. μηνὶ Μαίῳ Ἰνδ. β' 1.

Μάρκελλος, Βάρνης ὑπέριμος και πρόεδρος Χριστουπόλεως.

Ἀλέξιος, 1380 ἐνθ' ἄν. τόμ. Β' σελ. 4 και 7.

Γαβριήλ, τῷ 1389 ὁ μετὰ ταῦτα Νικαίας (αὐτόθι σελ. 129 και 135). Τῷ 1371 ὑποψήφιος Βάρνης ὁ . . . Μικλοσίχι (ἐνθ' ἄν. τόμ. Α' σελ. 541). Τῷ 1370 ὁ Πατριαρχὸς ἀνέθηκεν εἰς τὸν Βάρνης τὴν διοίκησιν τῶν παρὰ τὴν μητρόπολιν πατριαρχικῶν καστελλίων (αὐτόθι).

Γαβριήλ, ὑπογράφει τῷ 1565 καθαιρέσιν τοῦ Ἰωάσαφ, (Turc. σ. 173).

Ἀνάκιος, ἐπὶ Ἱερεμίῳ τοῦ Β', Σάθα, Σχεδ. Ἱερεμίῳ Turcogr. σ. 279 και 334 ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς Θ. Ζυγομαλᾶν.

Θεολήπιος, (ἐπὶ Ραφαήλ) οὗτος καθαιρεῖται μηνὶ Ἰανουαρίῳ τοῦ ζιγ' (7113-5508=1605), (ᾄρα Νομ. Συναγ. φύλ. 184^α). Κατὰ τοῦτου γίνεται τὸ σημεῖωμα ἐπὶ Ραφαήλ και κρίσις ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῶ, παρόντος και τοῦ κατηγορουμένου και ἀποδειχθεισῶν τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν καθαιρεῖται και πάσης ἀρχιερατικῆς ἐνεργείας ἀπογυμνοῦται. Τὸ σημ. δημοσιεύεται ἐν Document Provitoga le Istoria Româniloi τοῦ Harmuzak ἐν σελ. 385 ἐν XIII ὑπὸ Κεραμέως.

Ματθαῖος, τῆ 12 Ἰαν. 1605. Μάρτιον 1606 καθαιρεῖται και ἐκλέγεται

Μελέτιος, 15 Μαρτίου ὑπόμνημα αὐτοῦ

Παρθένιος, τῷ 1620 ἐν Ἱεροσολ. Σταχυολ. τόμ. Δ', 97. «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β'. σ. 668. Σάθα, Νεοελ. Φιλ. σελ. 284.

Νικόδημος, (Ν. Σ.) ἄτε χρόνους ἤδη ἱκανοὺς ἀναχωρήσαντος τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἐγένετο ὁ

Μητροφάνης, (Ν. Σ.) κατὰ Ἰούνιον τοῦ ,αχβ'². Ἐπὶ Κυρίλλου τῷ 1622 «ἀπροστατεύτου μείνασης ἐπὶ χρόνους ἄτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος ἤδη ἀπὸ ἱκανοῦ . . . Νικοδήμου διὰ τὴν ἀχρειότητα αὐτοῦ και κουφότητα τῶν φρενῶν ἀναχωρήσαντος τῆς ἐπαρχίας ἄνευ πατριαρχικῆς ἀδείας και καθαιρεῖται ἐπὶ Παρθενίου τῷ 1622 Ἰουνίου ια', ὁ δσιώτατος Ἱερομόναχος Μητροφάνης.

Παρθένιος, (Ν. Σ.) τῷ 1624. («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β' σ. 668. Σάθα, Νεοελ. Φιλ. σ. 284). Τοῦτου ἀποθανόντος ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας

¹ Ν. Κ. 29 Ἰουλ. 1891.

² Εἰς τὸ τετράδιον σημειοῦται, Μελέτιος 1622 Φεβρ. ἐν «Ἐκκλ. Ἀληθ.» φ. Δ. σ. 24. Πρὸ τοῦ Μητροφάνους.

Μελέτιος, (Ν. Σ.) τῇ 8 Ἀπριλίου 1635 καθαιρεῖται (ἰνδ. γ') καὶ γίνεται ὁ πρόφην Πλαταμῶνος

Ἀγαθάγγελος, (Ν. Σ.) κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ,αχλζ'

Μελέτιος, (Ν. Σ.) ,αχλθ' Δεκέμβριον καθαιρεῖται καὶ ἐγένετο ὁ πρόφην Ἰκονίου

Παρθένιος, τῷ 1641 Π. Κ. 339.

Μελέτιος, τῷ 1646 ὁ Βάρνης Μελέτιος συνοδικὸς (ᾠρα Π. «Ἑλλ. Φιλ. Συλλ.» Κ. ΚΒ σελ. 102) ὅστις ἀποθνήσκει τῇ 25 Αὐγ. 1649 ἰνδ. β' ἐπὶ Παρθενίου τοῦ κέου.

Ἀνθίμος, ἐπὶ Παΐσιου (Δ' Πατριαρχία τῷ 1652). Γράφει Α' Πατριαρχίας. Ἐπὶ τούτου ἐνοῦται ἡ Πατριαρχικὴ ἐξαρχία τῆς Καβάρας μετὰ τῆς Βάρνης (ᾠρα Γεδεῶν, Πατριαρχ. Πίνακες καὶ Νομ. Συναγ. 172 φύλλ.) ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅπως πληρώνη ὁ μητροπολίτης ἄσπρα ἐτησίως 5.000 ὡς Πατριαρχικὸς ἐξαρχος (Σάθα, Μεσ. Βιβλ. τ. Γ' Π. Κ.) Ὑπέγραψε οὗτος καὶ ἐπιστολαῖς τοῦ Πατριάρχου Παΐσιου πρὸς τὸν Πατριάρχη Νίκωνα (. 16 Σ/βρίου ἀριθ. 51). Ἀνθ' οὗ ἀποθανόντος τῷ 1655 Μάϊον ἐκλέγεται ἐπὶ Ἰωαννικίου (τὸ ζ' πατριαρχοῦντος) ὁ πρωτοσύγγελος Βάρνης

Δανιήλ, (Ν. Σ.) κατὰ Μάϊον τοῦ ,αχνε', ὅστις ἐάσας τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ καὶ εἰς ἄλλοδαποὺς μεταβὰς τόπους καθαιρεῖται καὶ ὁ πρόφην Πωγωνιανῆς

Δανιήλ, (Ν. Σ.) τῷ Ἰουλίῳ τοῦ 1657 (αχνζ') ἐπὶ Παρθενίου τοῦ δ'. Οὗτος καθαιρεῖται συνοδικῶς τῷ Ἰουνίῳ τοῦ ,αχνη' (1658) καὶ γίνεται ὁ

Νικόδημος, (Ν. Σ.) ὅστις λέγει τὸ Πατριαρχικὸν ὑπόμνημα ἐν Κ. 339 (καὶ ἡ Νομικὴ συναγωγή, ᾠρα προηγουμένως) διὰ τὴν ἀχρειότητα αὐτοῦ καὶ κουφότητα τῶν φρενῶν ἀναχωρεῖ καὶ καταλιπὼν τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ καθηρέθη ἐπὶ Παρθενίου τῷ 1662 καὶ ἐγένετο ὁ

Μητροφάνης¹, 1672, Ἱεροσολ. Βιβλ. Α' ὅστις ἀποθνήσκει καὶ ἐκλέγεται

Μακάριος, 1675 Σ/βριος (Παρανίκα, Ἐβδ. Λειτ. Γ', 633 ἰνδ. ιβ') διαδέχεται τοῦτον (τὸν Μητροφάνην), ὃν εὗρισκω εἰς ὑπογρ. ὑπομνήμ. τοῦ Καπαδοκίας Γερμανοῦ (Π. Κ. 339).

Σεραφεῖμ, 1680 Ἀπρίλ. (Παρανίκα, Ἐβδ. Ἐπιθεώρ. Νεολ. τ. Γ' σ. 609)

Καλλίνικος, 1720, Ἱεροσ. Βιβλ. Α' «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» σ. 500 ἐν τῇ καθαιρέσει Μεθοδίου Τῷ 1723 ἐπὶ Ἱερεμίου, ᾠρα καὶ γράμματα περὶ τῆς συστάσεως τῆς Ἀγιωτάτης Συνόδου (1840) 1722 «Βυζ. Χρονικά» ιθ' σ. 274

Ἀθανάσιος, 1726, «Ἑλλ. Φιλ. Συλλ.» Π. Ἀρχ. Κ. - ΚΔ. σ. 110.

¹ Σημ. Μυστακίδου, τῷ 1663 ἐκ Κ/πόλεως ἀποδημεῖ εἰς Ἰάσιον ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Νεκτάριος· τῷ ἐπιόντι ἔτει Ἀπριλίῳ μηνὶ εἰς Βλαχίαν, ἐκεῖθεν εἰς Ρούσκιον εἰς Ράσγραδ καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Βάρνην καὶ Τύρναβον ἐνθα καθικῆ νόσῳ περιπεσὼν κατῆλθεν εἰς Ἀδριανούπολιν (σελ. φκη' τῆς Ἱστορίας τῆς Ἀγίας πόλεως).

τῇ 15 Αὐγ. 1674 ὁ

Ίωαννίμ, ἀπέθανε ἐπὶ Κυρίλλου τῷ 1754, διεδέξατο αὐτὸν ὁ δευτερεύων τῆς Α. Θ. Π. κῦρ

Καλλίνικος,

Νεόφυτος, 1774 ὑψίστατο. Ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Κουρούτσεσμε (σ. 71 καὶ «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» Β' 249). Ἀποθνήσκει τῷ Σ/βρίῳ τοῦ 1783, διεδέξατο δὲ αὐτὸν ἐπὶ Γαβριήλ. (ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ Κουρούτσεσμε) ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κῦρ

Φιλόθεος, κατὰ τῷ 1786 ὁ μετὰ ταῦτα Τορνόβου, ἐπὶ ὀκταμηνίαν διοικήσας τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, ὅτε ἐπανῆλθε ὁ Τορνόβου Ματθαῖος: «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» τόμ. Β' σελ. 278 μετὰ ταῦτα Καισαρείας. (Ὅρα Κουρούτσεσμε σελ. 71 καὶ τὰ ἐν ἄλλῳ δελταρίῳ).

Γρηγόριος, ὁ τῷ Σ/βρίῳ τοῦ 1800 Δρύστρας καὶ εἶτα Μεσημβρίας (Σιγγίλια Ἄνδρου).

Παῖσιος, πρῶην μέγας πρωτοσύγκελλος τῷ Ἀπριλίῳ 1797 Μοσχονησίῳ καὶ τῷ 1800 Βάρνης, γενομένων ψήφων ἐν τῷ κατὰ τὸ Νεσχώριον ναῷ τῆς Παναγίας τοῦ Κιόγμπασι («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» τόμ. Β' σ. 279). Τῷ 1806 ἐγένετο Σωζοπόλεως ἀνταλλάξας τὴν θέσιν μετὰ τοῦ Σωζοπόλεως

Χρυσάνθου, μετατεθέντος εἰς Βάρνην. Τῷ Ἰουνίῳ 1817 (Κουρούτσεσμε σ. 78) οὗτος ἐγένετο Δράμας. Τοῦτον διεδέξατο ὁ

Ζαχαρίας, ὅστις ἀποθνήσκει κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1821 (ἴσως ἐδηλητηριάσθη διὰ τὰς ἐν Βάρνην παραδόσεις) καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἀναδεικνύεται ὁ μέγας ἀρχιμανδριτής

Φιλόθεος,³ περὶ οὗ ὄρα τί λέγεται ἐν τῇ ὑπὸ Ἰωάννου Νικολάου «Ὀδησῶ» (1894) σ. 202 καὶ διὰ τὸν Ζαχαρίαν σελ. 201.

Καλλίνικος, ὁ τῷ 1831 Ρόδου. («Ἐκκλ. Ἀλήθ.» τόμ. Β' σ. 331). Οὗτος τῷ 1835 ἀντικατέστη συνεκείῳ τῶν προσκλαύσεων τῶν ἐπαρχιωτῶν του καὶ ἐγένετο ὁ θεοφιλέστατος καὶ πανιερώτατος μητροπολίτης Ἰμβρου

Ἰωσήφ, κατὰ Ὀκτώβριον 1846 εἰς Βιδύνην ἀντὶ τοῦ ἐκπεσόντος Κυρίλλου ὅτε ὁ Ἄρτης

Ἀβέρκιος, γίνεται Βάρνης («Ἐκκλ. Ἀλήθ.» 1881/82).

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ

Μιχαήλ, Κατὰ ἐπιγραφὴν ἐν Ἀλμυρῷ εὑρεθεῖσαν (Β. C. H. 1899 σ. 398). Ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς Βελεστίνου ἐξηρτάτο πνευματικῶς ἡ ἐπαρχία Ἀλμυροῦ. Ἐποχὴ 1300-1400.

¹ Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Σεραῖ Μπουρνού.

² Ἐν ἑτέρῳ δελτίῳ προστίθεται ὅτι ὁ Φιλόθεος διώκησε τὸ Τορνόβον τῷ 1797.

³ Ἐν ἑτέρῳ δελτίῳ σημειοῦται: Φιλόθεος Καρμάκης 1819 Ἀγγελοπούλου, Ζαχαρίας Ἰωάννης Κ.τ.Π. 2006
ὁ Γρηγόριος ὁ Ε'· «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» τόμ. Γ' 671, μέλος τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας. Ὅρα περὶ τούτου Πασχάλη ἐν Θεολογίᾳ Ε', 928 καὶ Κουρούτσεσμε σ. 78.

ΒΙΖΥΗΣ

(Καραβιζύης Karabizya) Schlumberger: Sigillographie σελ. 150.

Ἰωάννης, Ἀρχιεπίσκοπος Καραβιζύης.

Κοσμάς, «Κοσμά ἀρχιεπισκόπου Καραβιζύης» ἐν Mélanges d'archéol. Byzantine σελ. 217.

Ματθαῖος,(;) 1731 Π. Κ. καὶ τόμ. ΙΘ' (;) τῶν «Βυζ. Χρονικῶν» Πετροπόλεως.

Γεράσιμος, 1774. Κεραμεύς, Χρονικὰ ΙΘ, 273¹.

ΒΕΡΡΟΙΑΣ

Θεοφάνης, ὁ Μαλάκης Μυστακίδου (:) «Ἑλλην. Φιλολ. Συλλόγου» τ. 27, 1900 σ. 376.

Ἀβέριμος, Ὅρα «Ἐκκλ. Ἀλήθειαν»: 1899 φ. μην. Ἀπρ. σ. 29. Κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1628 μεταβαίνει εἰς Μόσχαν πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν ἐκ τῆς ἐκ Βερροίας Μονῆς τῆς Κοιμήσεως. Μέτιθι πολλὰ αὐτόθι. Ἀποθανόντος τοῦ προκατόχου ὁ

Παῖσιος, Ἰριδ' Δεκέμβρ. 6.

Ἰωαννίνιος, ἐγένετο Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας², ἀνθ' οὗ τῷ ,αχμε' Ἰουνίου ιδ'. ὁ

Ἰωάσαφ.

..... Ὁ ἐκ Κίτρον ,αχπστ'. Ὁ ἀφιερῶν τὸν Οἰκουμένιον εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς μητροπόλεως Βερροίας. Ποῦ τὸ ὄνομα ὄπερ λέγει ὅτι γινώσκωμεν ὁ κ. Γεδεῶν ἐκ τῆς σημειώσεως Ἐκκλ. Ἀλήθεια 1905 σ. 239.

Δανιήλ (:), 1744, Κεραμεύς Βυζ. Χρ., ιθ' 174³.

ΓΑΡΑΙΚΙΟΥ

Μητροφάνης, καθαιρέσει ὑποβάλλεται καὶ ἀντ' αὐτοῦ παρακλήσει τοῦ μητροπολίτου Λαρίσης Γρηγορίου ἐκλέγεται:

Γρηγόριος, (φ. 300^β Νομ. Συναγωγῆς)⁴.

ΓΟΡΤΥΝΗΣ

Ἴδε Κρήτης καὶ Κνωσσοῦ.

ΔΑΛΙΣΑΝΔΟΥ (Παμφυλίας)⁵.

Μαρίνος, Δαλισάνδου. Τὸ ὄνομα τοῦτο τοῦ ἐπισκόπου τούτου εὑρον ἐν

¹ Ν. Κ. 23 Ἰουλίου 1891.

² Χρυσ. Παπαδοπούλου, Ἱστορία τῆς Ἐκκλ. Ἀλεξανδρείας 1935 σ. 700. Εἰς τοὺς λουτοὺς καταλόγους ἐσφαλμένως φέρεται ὡς Ἰωάννης ὁ Θ'.

³ Ν. Κ. 25 Ἰουλίου 1891.

⁴ Ν. Κ. 9 Ἰουλίου 1892.

⁵ Δαλισανδὸς σήμερον τὸ Φασσιλέρ τῆς Λυκαονίας παρὰ Ramsay. Hist. Geogr: of Asia Minor σελ. 335, 366, 419. Δαλισανδὸς ὑπάρχει ἐν Ἰσαυρίᾳ, ἀλλὰ δὲν ἦτο τετιμημένη εἰς ἐπισκοπήν.

τῆ Β^α Συνόδῳ παρακαθήσαντος, φέρεται ἐν κανονικῷ ἐπισκόπου Ἀμασειας Παλλαδίου, ὅπερ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Γεδεών ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τ. Α'. σελ. 376. Ἐν Ἰσαυρίᾳ φέρεται ἡ πόλις, τὸ Λ καὶ Δ ἐναλλάσσονται.

Κωνσταντῖνος, τοῦ Δαλιανδῶν Κίνου - ἐπίσκοπος παρευρεθεῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν συνόδῳ ἐπὶ τοῦ ζητήματος κινήντος περὶ τῆς ἐννοίας τῆς φράσεως «σὺ εἶ ὁ προσφέρων καὶ ὁ προσφερόμενος», προκαθημένου τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Βλαχερνῶν. Ὅρα τὸ σημεῖωμα ἐκδοθὲν ὑπὸ Tafel ἐν Annae Commnenae Supplementa saeculi XI-XIII spectantia, οἷς προστίθενται καὶ Acta Synodi Constantinopolitanae in Soterichi Panteugeni dogmata de. Tubingue 1832 εἰς 4^{ον} σελ. 20.

Δέων, ἐπίσκοπος β' αἰῶνος· πρῶτον ὄνομα ἐπισκόπου γνωστὸν γίνεται Schlumberger, Mélanges σ. 235.

ΔΕΛΦΩΝ

Παν(α)μιᾶνός, Ἐν Delphes Chretien σ. 274 τοῦ B. C. H. 1898 (:) καὶ 1899.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἦν πρότερον ἀρχιεπισκοπὴ καὶ πρῶτην ἐπισκοπὴ ἢ α' μεταξὺ τῶν 9 τοῦ Λαρίσης. Ἦν ἐπαρχία μεταξὺ Χαλδείας καὶ Κορίνθου ἐν τῇ β' τάξει τῶν θρόνων τοῦ Πατριαρχικοῦ κλίματος.

Ἐπὶ Φιλοθέου Πατριάρχου ἐν ἔτει 6880=1371 διὰ σιγίλλιου ἀναγνωρίζεται ἡ ἐξουσία τοῦ Λαρίσης ἐπὶ τῶν ἀνεκάθεν ὑπ' αὐτὸν ἐπισκοπῶν Δημητριάδος, Τρίκης καὶ Σταγῶν κλπ.

Ἐπὶ Καλλινίκου τοῦ Δ' τοῦ ἀπὸ Προῦλαίου ἐτιμήθη εἰς ἀρχιεπισκοπὴν ἢ Δημητριάς (Μελετ. Ἐκκλ. Ἱστορία τόμ. Δ' σελ. 222) καὶ μητρόπολις τῷ 1794, ὅρα τὰ ἐμὰ ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ τῆς Ἀνατολῆς 1886. Ἐπίσης Σάθα, Νεοελλ. Φιλ. σ. 604. Ὅρα καὶ «Ἑβδομάδος» ἀριθ. 121/122, διότι (ἴσως) ἢ πατρὶς αὐτοῦ ἢ Ζαγορά ἐν ἣ ἐφησύχαζεν ιδιωτεύων μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Θρόνου ἀποχώρησιν. Ὅρα «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» ἔτος Γ' σ. 780.

Νικόλαος¹,

Μιχαὴλ Πανάρετος, τῷ 1276.

Βησσαρίων, τῷ 1490 ὁ μετὰ ταῦτα Λαρίσης, ὅρα σιγίλλιον ἐν σελ. 18 Δελτ. Ἱστορ. καὶ Ἐθν. Ἐταιρείας τεύχος ε' ὑπὸ Σεκελλίωνος. Ἐβδ. 121.

Θεόφιλος, τῷ 1565 ὑπογράφει καθαιρέσιν Ἰωάσαρ. Τυρκόγρ. σ. 174.

Παχώμιος, ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Β'. Σάθα, Σχεδ. Ἱερεμ. σελ. ψγ' καὶ σελ. 160. Ὅρα καὶ Λαρίσης.

¹ Εἰς τὸ δελτίον ὑπάρχει καὶ ἡ λέξις οἴκουμ. ἀλλὰ διαγεγραμμένη.

² B. Z. 1908 131-140 καὶ 1909 σ. 179.

Θεόφιλος, τῷ 1593, Τοπικὴ Σύνοδος Ἱερσείου. («Ἑλλ. Φιλ. Συλλ.» τ. 17 Μαρ. Βιβλ. σ. 75).

Φιλόθεος, τῷ 1596 ἐπὶ Γαβριὴλ τοῦ Γ'. (Μαρ. Βιβλ. παρ. 17 τ. σ. 121.

Ἰωαννίκιος, τῷ 1662 (Σάββα σ. 330 Ν. Φιλολ.)

Ἰωαννίκιος, 1711 (Σάββα, Μεσ. Βιβλ. Γ' σ. 536).

Θεόκλητος, παρητήσατο καὶ διεδέξατο αὐτὸν τῷ Μαίῳ τοῦ 1757 ὁ

Μακάριος,

Γρηγόριος, ὅστις ἀπέθανε καὶ διεδέξατο αὐτὸν ὁ

Ἀθανάσιος, ἐφ' οὗ τῷ 1794 ἐγένετο μητρόπολις ἡ τέως ἀρχιεπισκοπὴ Δημητριάδος καὶ Ζαγοράς. Ἦν μέγας ἀρχιδιάκονος τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐξελέγη ἐν τῷ ναῶ τῶν Π. Ταξιαρχῶν τοῦ Μ. Ρεύματος, ἐνθ. καὶ σιγίλλιον. Ὅρα Ἡμερολ. Ἀνατολῆς 1886. Οὗτος παρέμεινε μέχρι τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1821, ὅτε ἐκ μέσου γενομένου καὶ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὑπὸ κακοβουλίας καταλιπόντος διωρίσθη ὁ πρόφην Γρεβενῶν μητροπολίτης

Βαρθολομαῖος, ὅστις τῇ 29^ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ 1821 ἐπινεμ. 10^ῃ ἐπὶ Εὐγενίου παρητήθη. Διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ πανσοῦτος ἀρχιμανδριτῆς

Παρθένιος, ὅστις ἐπὶ Ἀνθίμου τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1823 καθαιρεῖται, (κακοπαρθένιος), διότι «ἀνάγωγος καὶ ἀπαίδευτος ὡς λύκος βαρὺς ἐπιπεσὼν κατὰ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ βία καὶ δυναστεία παρεισφρήσας καὶ λιποτακτήσας... καὶ φυγῇ χρησάμενος παντελῶς καθαιρεῖται». Ἀντ' αὐτοῦ διορίζεται ὁ ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ διατρίβων θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Περιστερᾶς

Καλλίνικος, τῷ 8βρίῳ τοῦ 1823 ἐπινεμ. 1β'. Περὶ τούτου ὑπάρχει ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 317 Π. Κ. ἀλληλογραφία διεξοδικὴ μεταξὺ πατριαρχείων, αὐτοῦ καὶ ἐπαρχιωτῶν καὶ τοῦ Ρασίτ πασᾶ βαλῆ Τρικκάλων ὅπως μὴ ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς εἶθιστο, διότι ἦν ὑπέργηρος καὶ κεκμηκῶς..... Παραιτεῖται τῇ 21 Φεβρουαρίου 1827 καὶ διορίζεται ἐπὶ Πατριάρχου Ἀγαθαγγέλου ὁ ὁσιώτατος πρωτοσύγκελλος κὺρ

Νεόφυτος, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1827 ἐπινεμ. 15^ῃ οὗτος ἐπὶ πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Σ' μετατίθεται εἰς Ἀγχιάλον, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διορίζεται ὁ μητροπολίτης Ἐρσεμίου

Ἰωσήφ¹.

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ

Ἀπαντῶ ἐν σελ. 424 Οἰκονόμου, Σωζομ. Φιλ. Θεοφιλέστατον κὺρ

Νικόδημον, ἐπίσκοπον Δημητσάνης καὶ Ἀργυροκάστρου. Οὗτος στέλλεται ὑπὸ τῆς μονῆς Πάτμου εἰς Σμύρνην πρὸς τὸν μητροπολίτην ταύτης Νεόφυτον, ᾧ περ καὶ εὐχαριστήρια ἐπιδίδει ὁ σοφώτατος τῆς Πάτμου διδάσκαλος Μακάριος, δι' ἣν πρόνοιαν ἐδείκνυεν ὑπὲρ τῶν τῆς Μονῆς Θεολόγου συμφερόντων.

¹ Ν. Κ. 28 Ἰανουαρίου 1892.

Ἄνανίας, ὁ τῷ 1750 Φεβρ. ἐκλεγείσ Λακεδαιμονίας. Ὅρα Σάθα, Νεοελ. Φιλ. σ. 604.

Ἀμβρόσιος, ἀρχιεπίσκοπος Παραιτείται τῷ 1795 Ὀκτωβρίου κ' ὡς κεκημηκῶς καὶ μὴ δυνάμενος, ἐπὶ Γερασίου, καὶ γίνεται ὁ ἱερομόναχος

Φιλόθεος, (κατὰ Σ/βριον ἐπιναμ. ιδ') ὅστις, ὄρα Τρικούπη Ἱστορία Ἑλλ. Ἐπανασ. τόμ. Β', ἀπέθανε σὺν τῷ Ναυπλίου Γρηγορίῳ καὶ Χριστιανουπόλεως Γερμανῷ ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ ἐν Τριπολιτοῶ, (μόλις ἀποφυλακισθεὶς) κατὰ Σ/βριον τοῦ 1821. Περβλ. Γερμανοῦ ὑπομνήματα τῆς Ἑλλ. Ἐπ. σελ. 73 καὶ σελ. 10 Ζαφειροπούλου.

ΔΙΑΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ

Voit Le siège episcopal de Diaulia en Phocide. Byz. Zeit. VI B. 1897 p. 92-95 ὑπὸ I. van den Ghoyne. Παπαδοπούλου-Κεραμέως Β. Ζ. 1898.

Γερμανός, «ἐτεληόθη μηνὶ Μαΐου ζ' καὶ ἔτους, 40κζ' = 919 μ. Χ. C. I. G. IV, 9378-9379.

ΔΡΑΜΑΣ (Φιλίππων)

Ἰωάσαφ, (μετὰ ταῦτα Λαρίσσης) χειρόγραφον Ἐθν. Βιβλ. Ἑλλάδος ὑπ' ἀριθ' 551 κατὰ τὸ 1383 καὶ 1385 κατὰ χειρόγραφον Ἐθν. Βιβλιοθ. τῆς Ἑλλάδος 629, ἀφιερωθὲν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Μετεώρου.

B. C. H. 1892 ὄρα.

Κλήμης, «τοῦ ἔτους, ζρηζ' (= 1619) πατριαρχεύωντο[ς]¹ κυροῦ Τιμοθέου ἔνωσαν τὴν Δράμα μὲ τοῦ Φιλίππου ἀρχιερατέβωντος Φιλίππων Κλίμης». Παράρτημα Ἑλλην. Φ. Συλλ. ιζ' σ. 30².

ΔΩΡΟΣΤΟΛΟΥ

DUROSTORUM (Silistria)

Δουλκίσιμος,

ἐνθάδε κατα/

Δουλκίσιμος ἐπίσκοπος

Δωροστόλου τελε/

μη(νός) Ἰανουαρίου KZIN (Ἰνδικτ.

Ἐν Βάρνη νῦν ἐν τῷ Σοφίας Μουσείῳ ἐδημοσιεύθη, ἐν Oesterr. Arch. Mitth. 1894 σ. 205.

ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΟΜΙΝΙΚΟΥ

Γεννάδιος, κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1649 ὁ Γεννάδιος ἀρχιεπίσκοπος σὺν τῷ Κίτρους Ἀνθίμῳ καὶ Πολυανῆς Πορφυρίῳ ἐψήφισα Σερβίων καὶ Κοζάνης, ἀντὶ τοῦ καθαιρεθένος Μελετίου, τὸν Θεοφάγγελ. (Ὅρα «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» 1904 σ. 201).

¹ Ἐτηρήθη ἡ ὀρθογραφία τῶν χειρογράφων ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μυστακίδου.

² Ν. Κ. 23 Ἀπριλίου 1891.

Κάλλιστος, (Σάθα 579) οὗ καθαιρεθέντος γίνεται τῷ Μαίῳ τοῦ 1646 ὁ **Γερμανός**, (Ν. Σ.) καθαιρεθέντος τούτου γίνεται τῷ Σεπτεμβ. ἄχνε' ὁ **Ἀθανάσιος**,
Ἀθανάσιος, Δομνίκου καὶ Ἐλασσῶνος (sic) 1711 (Σάθα, Μ. Β. Γ' . σ. 534) ¹.

ΕΡΥΘΡΩΝ

Μιχαήλ, ἐπίσκ. Ἐρυθρῆς (sic). Ἡ μόνη γνωστὴ σφραγὶς ἐπισκόπου Ἐρυθρῶν. Schlumberger, Mélanges σελ. 230.

Γρηγόριος, ὁ Ἐρυθρῶν, διάδοχος τοῦ Γαβριήλ γενομένου Πατριάρχου εἰς τὸν θρόνον Π. Πατρῶν (ιδέ).

Νεόφυτος, ὅστις γίνεται τῷ 1792 Σισανίου, ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Κυρίλλου τοῦ ἐκ Ζευγορίου. «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» Β' . 494.

Δεόγτιος, βλ. Κουρούτσεσμε σελ. 54.

Βαρθολομαῖος, γενόμενος τῷ 1806, Γρεβενῶν. Ἡμερολ. Ἀνατ. 1886.

Καλλίνικος, ὁ κατὰ τῆς φιλολογικῆς Σχολῆς τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῆς Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων συνωμόσας σὺν τῷ Προϊσταμένῳ αὐτοῦ μητροπολίτῃ Ἀνθίμῳ. Περὶ αὐτοῦ ὄρα Σοφ. Οἰκονόμου, Σωζ. τόμ. Α' . σελ. 472 ἐν σημειώσει 473 - 478. Ὁ Ἀνθίμος 1797 - 1822, ὅτε ἐγένετο Πατριάρχης ἀπὸ Σμύρνης.

Ζαχαρίας, (Ἀρχ. Παράρτ. 17^{ου} τόμ. τοῦ «Ἐλλ. Φιλ. Συλλόγου» σελ. 4), κατὰ τὸ 1830.

ΕΥΡΪΠΟΥ

Ἰπέρτιμος καὶ **Ἐξαρχος**, πάσης Εὐβοίας (Εὐβοίας γρ. ὁ Φατσεάς). Ἐπὶ Ἀνδρονίκου ἐγένετο ἀπὸ 92^{ας} 109^η Εὐρίπου (καὶ Ἀθηνῶν) γίνεται τῷ 1336 ὁ ἱερομόναχος

Νεόφυτος, (τ. Α' . σ. 483 Miklosich).

Δαυρέντιος, (Σάθα, Σχ. Ἱερεμ. σ. 47' ἐπὶ Ἱερεμίου Β').

Νεόφυτος, τῷ 1593 Συν. τοπικὴ ἐπὶ Ἱερεμίου (Ἑλλην. Φιλ. τόμ. 17, Μαυροκορδ. Βιβλ. σ. 75).

Ἰωάσαφ, οὗ καθαιρεθέντος, ἀνεδείχθη ὁ Ἀμασείας.

Ἰεζεκιήλ, ὃν ἀποθανόντα τῷ 1641, Ἰουλίῳ, διαδέχεται ὁ πανοσιολογιώτατος (ἱερομόναχος)

Δανιήλ, ἐπὶ Παρθενίου τοῦ β'. Τῷ 1650 καθαιρεῖται (Σάθα, Μ. Βιβλιοθήκη τ. Γ' σ. 584) ².

¹ Ν. Κ. 10 Φεβρουαρίον 1892.

² Τινὰ τῶν ὀνομάτων ὑπάρχουσι καὶ ἐν δελτίῳ ὅπου μετὰ τὸν Δανιήλ, Ἰουλίῳ ἄχμα Ἰωάσαφ τῷ 1644 καθαιρεῖται [ὄρα Ἰωαννίνων ἐν ἰδίῳ φυλλάδίῳ]. Δανιήλ ἐπὶ τοῦ γέροντος Παρθενίου χρηματίας καθαιρεῖται ἐπὶ Παρθενίου τοῦ β' τῷ Ιανουαρ. 1650. Ἡ συνέχεια τοῦ Δελτίου ἐν τῷ κειμένῳ.

Γρηγόριος, ὁ κακογρηγόριος - ἐγένετο μετ' αὐτὸν ὁ πρόην Μονεμβασίας (Ἀθηνῶν);

Δαυρέντιος, , αχρβ' 8/βροῦ.

Δανιήλ, καθαιρέσις τῷ 1654 (Σάθα Μ. Βιβλ. Γ' 589).

Γρηγόριος, «διὰ τὸ ἀνώμαλον τῶν ἡθῶν τῆς κακοτέχνου αὐτοῦ ψυχῆς» καὶ διότι βία δυναστείας τὸν πρότερον Εὐρίπου Δανιήλ ἐξέωσε, καθαιρεῖται 1671 (Νομ. Συναγωγή).

Γαβριήλ, τῷ 1713, περὰ Σάθα, Μ. Β. Γ' 521.

Γρηγόριος, τὸ ζῆν ἐκμετῆσας¹ διορίσθη εἶτα ὁ πανοσιολογιώτατος καὶ ἔλλογιμώτατος μέγας Πρωτοσύγκελλος τῆς Μ. Ἐκκλησίας (Μαῖον 1752).

Πρακόπιος, σχολάρχης τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς (Γεδεὼν Π. Ἀκαδ. σελ. 155, 157 καὶ 152) οὗ ἐκπεληρωκότος τὸ κοινὸν χρέος ἐπὶ Κυρίλλου Πατριάρχου ἐξελέγη ὁ πανοσιολογιώτατος μέγας Πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Παῖσιος (Γεδ. Πατ. Α. σ. 157) τῇ 1^η Σεπτεμβρίου 1753. Παρητήσατο τῷ 1757 Ὀκτώβριον, καὶ τὸν Φεβρουάριον 1758 ἐπὶ Σεραφεῖμ ἐκλέγεται ὁ ὁσιώτατος σύγκελλος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἀδριάνουπόλεως

Παῖσιος.

Ἀνθιμος, οὗ παραιτησαμένου τῷ 1766 διορίζεται ὁ μαθητῆς τοῦ Κριτίου Γεώργιος ὁ Βυζάντιος, ὁ τὸ μοναχικὸν τριβώνιον ὑποδύς (ἴσως Γεδ. Πατρ. Ἀκ. Χρ. σ. 174).

Γεδεὼν. (Μήπως ὁ Κύπριος - 1754 - 1758 - ἐφημερεύσας ἐν τῷ πρώτῳ παρεκκλησίῳ τῆς Λειψίας, ὅπερ συνέστησε τῷ 1743 ὁ ἀρχιμανδριτῆς Θεόκλητος Πολυείδης (Ψόγος Νικοτιανῆς 1876 ἔκδ. Βενετίας Οἰκονόμου) δρα καὶ Σάθα, Μ. Β. τόμ. Γ' σελ. 288 περὶ τούτου. Τοῦ Γεδεὼν ἀποθανόντος διορίζεται ἐπὶ Γαβριήλ κατ' Αὐγουστον τοῦ 1782 ὁ ὁσιώτατος ἱερομόναχος κῦρ

Γεννάδιος, ὅστις ὑπογράφει τῷ 1776 *Ἐκκλ. Ἀλήθ.* 1904 σ. 217 ἐκ τῶν τῆς Λαύρας ἀνεκδότων.

Ἰερόθεος, (Περὶ τούτου δρα Πολυζ. Νεοελλ. τόμ. Β' σελ. 142), ὅστις τῷ 1799 προεβιβάσθη εἰς μητροπολίτην Ἰωαννίνων καὶ τῷ Ἀπριλίῳ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐκλέγεται ὁ ἀρχιμανδριτῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου¹.

Γρηγόριος, ἀνθ οὗ, εὐρίσκω ἐν πατριαρχικῷ ὑπομνήματι τοῦ 1827. «φυγῆ χρησαμένου καὶ δραπετεύσαντος καὶ παντελεῖ καθαιρέσει ὑποβληθέντος» ἐπὶ Ἀγαθαγγέλου τῷ Μαίῳ τοῦ 1827 γίνεται Εὐρίπου ὁ ὁσιώτατος ἱερομόναχος ἀρχιμανδριτῆς²

¹ Εἰς τὸ περιθώριον τοῦ τετραδίου ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἀτελὴς σημείωσις. Ἰδε περὶ τούτου σημείωμα ἀριστον ἐν βιβλίῳ, ὅπερ ἐξεδόθη δαπάναις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου, ἐν ᾧ προτάσσεται καὶ ἡ εἰκὼν του. Τίτλος τοῦ βιβλίου εἶναι...

² Ὑποσημ. Μυστ. Ἡ Καινὴ Διαθήκη τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δίγλωττος τοῦτέστι Γραικικὴ καὶ Ἀλβανίτικη. Ἀγιᾶτα ἐσὲ εὐλογοῦντες καὶ τὰ ἐπετοῖ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ δι' Ἐφύσε, δὸ μεθ' ἐνε Φέρικότε ἐ δὲ σκίπεταριζε.

³ Ἐπιστοαία Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου τῆς Εὐβοίας

Κορφοὶ ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς διοικήσεως 1827.

Γεδεών, Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει ὁ καθαιρεθεὶς Γρηγόριος συνεχωρήθη καὶ γίνεται Ἀθηνῶν μητροπολίτης, περὶ οὗ ὄρα «Σωτήρος» περιοδ. τομ. Β' σ. 87. Τῷ 1818 συνοδικὸς ὢν ὑπογράφει ἐν σιγίλλῳ τῆς Σχολῆς Ἄνδρου (Λόγ. Ἐρμῆς 1818 σ. 603).

ΕΦΕΣΟΥ

Ἰσάκ, ἀρχιδύτης C. I. G. IV 8756. Ὅρα καὶ Echoes d' Orient περὶ Ἐφέσου καὶ τὰ Tables. Θεοδοσίος ὁ Γ' ὁ αὐτοκράτωρ 716-717 γενόμενος κληρικὸς διήγαγεν ἐνταῦθα τὸν βίον αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου. (Παπαρηγοπούλου Γ' σ. 347)

Ἰασίτης, μ. Ἐφέσου, Κεραμέως ἐν Bessarione X 295-98, 1217-1224. (;)

Δανιήλ, Πότε ἔζησεν ὁ μ. Ἐφέσου Δανιήλ, ἐν Ζαπίσκι Imp. Russ Ἀρχαιολ. Οὐσσετσα II 293-298. (Κεραμέως 1887).

Νεόφυτος, μ. Χίου, Ἐφέσου καὶ Πυργίου (XIV αἰὼν) (Ἐκκλ. Φάρος B. 47, 49).

Ἐπὶ Κυρίλλου μηνὶ Δεκεμβρίου Ἰνδ. 17^{ης} ἔτος ἤραλε ἄπεκατέστη αὐθις εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ ὁ

Γαβριήλ, καταδικασθεὶς ἀδίκως καὶ σκοφαντικῶς ὑπὸ πατριαρχικοῦ ἑσάρχου Σιλβέστρου ὡς μὴ ἐγχειρίσας αὐτῷ τὰ ἐκκλησιαστικά δικαιώματα Ἀντικατάστασις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ

Ἰγνατίου, τέως Γάνου καὶ Χώρας. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰγνατίου τούτου «ἐπειδὴ ἡ ἐπαρχία ἔμεινε ἀπροστάτευτος, ἐκρίθη λαβεῖν πάλιν τὸν κῆρ Γαβριήλ τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐγνώμη συνοδικῇ καὶ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας κῆρ Γερασίου καὶ κριτοῦ τῆς Οἰκουμένης...».

Μελέτιος, καθαιρέσις, ἀχλθ' μηνὶ Μαΐῳ Ἰνδ. 5^{ης}, ἀντ' αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος πρῶην Σάμου

Ἄνθιμος,

Ἰγνάτιος, ὅστις ἐπὶ ἐκλογῇ πατριάρχου μεταξὺ τῶν τριῶν ἐτέθη σὺν τῷ Λαρίσσης Παϊσίῳ (πατριάρχῃ), Θεσσαλονίκης Θεοζλήτῳ, Ἐφέσου Ἰγνατίῳ, ἀχλβ' Ἰουλίῳ (N. Σ. 249).

Μανάριος, 1821.

ΖΗΤΟΥΝΙΟΥ (Λαμίας).

Ὅρα Ἀλμυροῦ καὶ Βελσετίνου.

Ἀχιλλίος, ζνβ, Ἰνδ. β' ἐν ἀγίῳ ὄρει παρευρεθεὶς καὶ ἐν γράμματι δωρητηρίῳ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως εἰς Ἱερεμίαν τὸν Α' ὑπογράφει. «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» 1904 σ. 339.

Ἱερόθεος, Ζητούνιου καὶ Ἀλμυροῦ καὶ εἶτα Παροναξίας κλπ. Κατ' ἐπιγραφὴν ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν Ἀλμυρῷ, ὄρα ταύτην δημοσιευθεῖσαν ἐν B. C. H. 1899 σ. 399. Δελτ. τῆς ἐν Ἀλμυρῷ Φιλαρχαίου Ἐταιρείας τῆς Ὀθρουσ τεύχος Δ' 1901 Ἀθῆναι σημείωσις σελ. 30). Εἶναι ὁ αὐτὸς ὁ

ὑπογραφόμενος ἐν σιγίλλῳ τῆς Μονῆς Ξενίας, ἀπολυθέντι ἐπὶ πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ ἀπὸ Σμύρνης τῷ 1798. (Δελτ. Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας Δ'. 675).

ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ

Γεράσιμος, ταπεινὸς ἀρχιδυτής τὸ δωδεκάορτον τότε θερμῶς προσφέρει Γαληνοτάτῳ Πρίντζιαι Οὐγγαρίας 16^{ου} αἰῶνος, C. I. G. IV 8761.

ΘΑΣΟΥ

Τῷ 1635 ἰνδ. Γ^α εἰς Μαρώνειαν προστίθεται.

Ἀλέξανδρος, 11^{ου} αἰῶνος (ἐν Athen. Mitt. 1893 σ. 267 ὑπὸ Kern: δρα Revue E. G. τ. 8 Juillet - Août σ. 100).

ΘΑΥΜΑΚΟΥ

Κατὰ τοὺς κάτω χρόνους ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ 1840 οἱ ἐπίσκοποι Θαυμακοῦ ἠδρευον ἐν Γούρα.

Ἀνέκδοτα κατὰ Γιαννόπουλον, B. C. H. 1899 XII, σ. 416 καὶ ἐξ.

Συμεών, ἐν χ. Ἐθν. Βιβλ. 68 φύλ. 31^β 1218 - 28.

Πορφύριος, 1237.

Μεθόδιος, 1244.

Ἰωάσαφ, (937 Ἐθν. Βιβλ. χργ.) 1556.

Γερμανός, 1560.

Κύριλλος, (Ἄμασ. Ἄνθιμος, Turcog. σ. 506), 1572.

Ἰάκωβος, Α' (φύλ. 199^α Νομ. Συναγωγῆς) 1624. Καθαίρεσις.

Ἀρσένιος, ἐν ἐπιγραφῇ Γούρας Θεσσαλίας 1710.

Σεραφείμ, > Ἀντινίσης 1763 - 1767.

Ἰάκωβος, ὁ Β' > Γούρας Θεσσαλίας 1796 - 1799¹.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Περὶ Θεσσαλονίκης δρα L. Petit: Echos d'Orient IV, Macaire αὐτόθι VIII, 272. Epigr. Mit. 1894 σ. 117-118, inscription².

Παῦλος, ἀρχιεπίσκοπος.

Εἰρηνέος, (οὕτως) Ἀμφότεροι ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ Θεσσαλονίκης. C. I. G. 9.548, 9.826 περὶ τῆς γραφῆς Εἰρηνέος. Ὅρα περὶ τούτων Mitteilungen des deutschen Archaeologischen Institutes zu Athen 1897 (τόμ. 22) σελ. 66 καὶ ἐξ ὑπὸ Kurth³.

Παῦλος, ἐν B. Z: τοῦ 1909 σελ. 181.

¹ N. K. 9 Ἰουλίου 1892.

² Εἰς τὸ ἄκρον ἀνω δεξιᾷ τῶν δελτίων ὑπάρχουν τὰ ἐξῆς ὀνόματα Μυστακίδης, L. Fehd, Ζερλέντης, Γεδεῶν τελευταῖον.

³ Ἡ χρονολογία τῶν μητροπολιτῶν τούτων δὲν εἶναι γνωστὴ. Ὁ Kurth ὑποθέτει ὅτι ὁ Εἰρηναῖος ἐξησεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοκρωνύμου. Τοῦ β. Παύλου σφύεται μολυβδόβουλλον τοῦ ὁποίου τὴν χρονολόγησιν δὲν ἀνεῦρον. Γ. I. K.

Βασίλειος, Ἀχριδιανὸς μητρ. Θεσσαλονίκης, διαλέξεις αὐτοῦ πρὸς Ἴταλὸν «περὶ ἔκπορεύσεως τοῦ Ἁγ. Πνεύματος» χειρόγρ. Μετοχίου Παναγίου Τάφου ὑπ' ἀριθ. 303.

Εὐσέβιος, Ἐπὶ τοῦ ἀγιο(τάτου) ἀρχιεπισκόπου Εὐσεβίου ἐγένετο ἐν Θεσσαλονίκη σ. 58 τοῦ Duchesne, ἴσως ὁ Εὐσέβιος, auquel sont adressées plusieurs lettres du pape St Grégoire le Grand¹ (Oriens Christianus τόμ. II).

* **Κωνσταντίνος**, Restitution d'une inscription qui se trouve dans l'escalier qui descend à la Basilique de St Démétrius ἐν τῇ Δ. Πύλῃ τῆς εἰσόδου «πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχ(ι)επισκόπου Κωνσταντίν. (σελ. 60 Duchesne). Ὅρα κάπου καὶ Παπαγεωργίου ἐν Β. Ζ.

* **Θεόδωρος**², μὴ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ ἁγίου Ἀμασείας. Οὗτος ἐχειροτόνησε τὸν ἅγιον Εὐθύμιον τὸν ἐν Θεσσαλονίκη γεννηθέντα τῷ 824. «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» 1895 ἀρ. 26, (25 Αὐγ.) καὶ 1897 Ἰανουάριος.

Θεοφάνης, Κέδρην. Β. 518, (6546 = 1038).

Θεόδουλος, ἀρχιεπίσκοπος ια' -ιβ' αἰῶνος, σ. 146 τοῦ II' τόμου Ρωσ. Ἀρχ. Ἰνστιτούτου.

Νύμφων, (ἀντὶ Νήφων) «ὁ πατριάρχης τῆς Θεσσαλονίκης τότε ὢν (τῷ³ 1450) σελ. 443 τοῦ Heuzey.

* **Μακάριος**, Τῷ 1537 (7046) ἠγόρασε ὢν πρῶτην Θεσσαλονίκης τὸ ὑπ' ἀριθ. 485 ἐν τῇ Συνοδικῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Μόσχας ὑπάρχον χειρόγραφον Λεξικὸν (Περβλ. Ἐπιτομὴν τῶν χειρογράφων, ὑπὸ ἀρχιμ. Ἰακώβου τοῦ Βατοπεδινού (896 σ. 10). Οὐ μνημονεύεται παρὰ τῷ Ἀμασείας. Ὅρα Petit ἐν Echos d'Orient VIII 272, ἀπαντῶντα εἰς τὸν Ζερλέντην Byz. Z. (1905) σ. 254-56. Ὁ Μακάριος τῷ Ὀκτωβρίῳ τοῦ 1507 πρωτοσύγκελλος τοῦ Κορίνθου καὶ ἐγένετο μητροπολίτης Κορίνθου, ὢν δὲ τοιοῦτος ἐπέειχε καὶ τὸν τόπον τοῦ Ἀγκύρας (σ. 273 E. d. Or.) τῇ 4^η Ἀπριλίου 1517 μετετέθη εἰς Θεσσαλονίκη⁴.

Θεωνᾶς⁵, μοναχὸς ἀγιορείτης (Ἄθως σ. 206) καὶ Σάθα, Νεοελληνικὴ Φιλ. 211 καὶ ἐν Νέῳ Ἐκλογίῳ (Γεδεὼν)-Ὅρα Α/νικά μου καὶ ἐν Echos d'Orient.

Σωφρόνιος, Τῷ Ἰουλίῳ δεκεμβρίου ε', ὅτε «τὸν οἰκεῖον ἀποβαλλομένης πόμεινα» ἐγένετο ὁ (συμφήφους ἔχων τὸν μέγαν πρωτοσύγκελλον τῆς Μεγ.

¹ Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 590 - 604 μ. Χ.

² Εἰς τὸ σχετ. ἀπόκομμα τοῦ Νεολόγου τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται ὁ κατάλογος τῶν μητρ. Θεσσαλονίκης φαίνεται ὅτι τοποθετεῖ τοῦτον ὁ Μυστακίδης διὰ μελάνης μεταξὺ τῶν ἐτῶν 829 - 840, ἤτοι μεταξὺ Ἰωσήφ καὶ Δεόντος.

³ Ἡ λέξις δὲν εἶναι καθαρῶς γεγραμμένη.

⁴ Ὁ Μηθύμνης Μακάριος ἐγένετο ὡς λέγει ἐν Κωνσταντινουπόλει (15 Δεκεμβρίου 1897) Θεσσαλονίκης τῷ 1531 καὶ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Λειμῶνος τῇ 12 Ἀπριλίου 1546.

⁵ Ἔτος 1539.

Ἐκκλησίας Μητροφάνην καὶ λογιώτατον Πρωτοσύγκελλον ἑφημέριον τῆς Χρυσοπηγῆς Ἰγνατίου) Σωφρόνιος, τούτου δὲ παραιτηθέντος γίνεται ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κίτρου.

Ζωσιμάς, Σεπτεμβρ. Ἰουστ. (7116 - 5509 = 1607).

Ἀθανάσιος, Κρής, περὶ οὗ βλ. Κεραμέως Ἔκδοσις Ἑλληνικὰ γράμματα σ. ιβ' - ιε' καὶ αὐτόθι παραπομπὰς ἐκτάκτους. Ὁ τῷ 1634 πατριαρχεύσας, ἀνθ' οὗ τῇ 16 Μαρτίου ἐκλέγεται ὁ οἰκονόμος τῆς μητροπόλεως καὶ ἱερομόναχος (Π. Π. Γεδεών 559 καὶ 580).

Δαμασκηνός², οὗ καθαιρεθέντος ἐπὶ Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας ἐγένετο ὁ Πολυανῆς,

Καλλίνικος, ἀπὸ Ἰανουαρίου κζ'.

Ἀθανάσιος³, ἐπειδὴ ἡ ἀγιωτάτη μητρόπολις Θεσσαλονίκης ἔμεινε ἀπροστάτευτος ὑπὲρ τὸν τριετῆ χρόνον διὰ τὸν ἐν αὐτῇ κατὰ προεδρίαν ἀρχιερατεύοντα ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον κτθ' Ἀθανάσιον καταλιπόντα αὐτὴν καὶ ἀναχωρήσαντα εἰς τὰ μέρη τῆς ἄνω Μυσίας, ὡς καὶ ἀντικρὺ φαίνεται ἐγένετο ὁ ἐν Ἱερομονάχοις

Θεόκλητος, τῷ ἀχμστ' Ἰουλίῳ κα' ἰνδ. ιδ'. συνυποψήφιος τεθεὶς τῷ Παϊσίῳ Λαρίσης καὶ Ἰγνατίῳ Ἐφέσου ἐπὶ ἐκλογῇ Πατριαρχοῦ τοῦ Παϊσίου. Οὗτος παρητήσατο, ἐγένετο δ' ὁ μέγας Πρωτοσύγκελλος,

Ἰωακείμ, τῷ ἀχνα' Ἰανουαρίου κα' ὁ μετὰ ταῦτα Ρόδου.

Διονύσιος, ὁ Γ', προεδρικῶς ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου παραίτησιν καὶ κατεῖχεν αὐτὴν μέχρι τοῦ 1671 (Νομ. Συναγωγῆ. Π. Π. Γεδεών σ. 589) ὅτε τῇ ια' Μαρτίου 1671 ἐκλέγεται ὁ ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς καὶ λογιώτατος,

Ἀναστάσιος,

Μεθόδιος, μηνὶ Φεβρ. 1687, καθηρέθη τῇ 2 Ἀπρ. 1696. Περὶ τούτου ὄρα τοῦ Π. Ζερλέντη, μονογραφίαν ἐν «Παλαμᾷ» Θεσσαλονίκης τ. Β' (1918) σ. 148-152, ἐν ἣ καταλήγει, «ἀφοῦ κατετάραξε τοὺς Θεσσαλονικεῖς διήλθε διὰ Ζακύνθου, Βενετίας, Βιέννης, ἤλθεν εἰς Μόσχαν παρουσιάσθη πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος, ἵνα ἐξικετεύσῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων».

Ἰγνάτιος, 1689 (; Γ. Κον.) Κεραμεὺς τ. Θ' «Βυζ. Χρονικά» 274.

Γαβριήλ, Θεσσαλονίκης ὄρα Μολδαβίας 1745-1780. Κεραμεὺς σ. 273 τοῦ ιθ' τόμ. τῶν «Βυζαντινῶν Χρονικῶν».

Γεράσιμος, 1797-8 αὐτόθι σ. 273.

Μακάριος, 1821.

¹ Πατριαρχικοὶ Πίνακες.

² Ὑποσημείωσις Μυστακίδου: Μετὰ ταῦτα Κασσανδρείας Πρόεδρος, ὄρα Κασσανδρεία 1643.

³ Διὰ δευτέραν φοράν.

ΘΗΒΩΝ

Ἰπέρτιμος καὶ ἑξαρχος πάσης Βοιωτίας.

Γερμανός¹, μητροπ. Θηβῶν 8-9^{ος} αἰών. C. des M. d'Athènes σελ. 248 τῆς Revue des Etudes Grecques τ. 11 ὑπὸ Schlumberger.

Μαρκιανός, 869. Mansi 16 σελ. 37-195,

Ἰωάννης, X-XI αἰών, ἐν τῷ (Ῥωσσικῷ Περιοδικῷ) ὑπουργ. τῆς παιδείας αὐτόθι.

Κωνσταντῖνος², Revue Archéolog. 1877 καὶ Sigillographie Byzant. A σ. 176.

Ἰωάσαφ, τῷ 1544 παραστάς ἐν τῇ ἐγκαθιδρύσει τοῦ πρώτου Μωϋσέως ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, καθ' ἣν παρίστατο ὁ Ἱερεμίας ὁ Α' καὶ ὁ μητροπολ. Λαρίσης Νεόφυτος (ἀλληλογραφίαν δρα ἐν «Κωνσταντινουπόλει» τῇ 6^ῃ Ἰουνίου 1887). Ἴσως εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ 1565 τὴν καθάρισιν τοῦ Ἰωάσαφ ὑπογράφων, Turcogr. σελ. 173)³.

Δαυθέντιος, τῷ 1593 ἐν τοπικῇ συνόδῳ («Ἑλλ. Φιλ. Σύλλογος» 17 καὶ Μαυροκορδ. Βιβλ. 75).

Μητροφάνης, 1625 καὶ ἀντ' αὐτοῦ παραιτησαμένου τῷ Νοεμβρίῳ προβιβάζεται ὁ Ὠραιῶν

Δανιήλ, κατὰ Μάρτιον τοῦ ζ' αἰῶν (Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β' σ. 668).

Παρθένιος, οὗ καθαιρεθέντος ἐκλέγεται τῇ κβ' Νοεμβρίου, αἰχλδ' (1634) ὁ ἐκείθεν ἐλθὼν Ἱερομόναχος

Κλήμης, («Ἐκκλ. Ἀλήθ.» Β. 669) τούτου καθαιρεθέντος γίνεται ὁ πρόφην Βολισσοῦ

Δανιήλ, τῷ Ἰανουαρίῳ τοῦ 1648 (Παρά Σάθα, Μ. Β. τόμ. Γ'. 582 φέρεται Γαβριήλ) σύμψηφον ἔχων τὸν πρόφην Σάμου Ἀνθιμον (δρα Σάμου).

¹ Εἰς ἰδιαίτερον δελτίον Θηβῶν ἀναγράφεται Γερμανός μητροπολίτης Θ' αἰῶνος Schlumberger, Mélanges σ. 222.

² Ἐν τῷ αὐτῷ ἰδιαίτερω δελτίῳ τίθεται ὁ Κωνσταντῖνος πρὸ τοῦ Ἰωάννου μετὰ τῆς χρονολογίας ΙΑ ἢ ΙΒ. αἰῶνος, ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ὑπόσημ. «Mélanges σελ. 223 ἐνθα καὶ ἔτερος Κωνσταντῖνος ἀναφέρεται ἐν τῇ Sigillographie τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως».

³ Εἰς ἰδιαίτερον δελτίον σημειοῦνται προσθετικῶς τὰ ἐξῆς ζβ' ἰνδ. β' «Ἐκκλησ. Ἀλήθεια» 1904 σ. 339. Παραπλευρῶς εἶναι ἐπικεκολλημένον ἀπόκομμα ἡμερηίδος τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» ἔχον οὕτω :

Ἡ Α. Παναγιότης τὴν ἐπιούσαν 1ην ἀρξαμένου μηνὸς παρευρέθη ἐν τῇ τελετῇ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Ἱ. Κοινότητος πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τῆς νέας ἐπιστασίας, ἣ ὑποία ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων χρόνων καθιερωθεῖσα, τελεῖται ἐτησίως κατὰ τὴν 1 Ἰουνίου, τῆς ὁποίας ἡ περιγραφὴ ὑπεκφεύγει τὴν ἀρμοδιότητά μου· ἐν τοῖς χρονικοῖς τοῦ Ἁθῶ θα σημειωθῶσιν αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀρχαιρεσίαι τῆς Ἱ. Κοινότητος διὰ τὸ ἐξαιρετικόν ὅτι παρίστατο ἡ Α. Θ. Π. Ἀνάλογον σημειώσιν, ὡς μοι εἶπον, φέρουσι τὰ χρονικά, καθ' ἣ ἐν τῇ ἐγκαθιδρύσει τοῦ πρώτου Μωϋσέως κατὰ τὸ ἔτος ζβ' = 1544 παρίστατο ὁ πατριάρχης Ἱερεμίας Α'. καὶ οἱ μητροπολίται Λαρίσης Νεόφυτος καὶ Θηβῶν Ἰωάσαφ.

Παρθένιος¹, πρόην Σάμου κατά προεδρίαν. Ὁ Κακογέρον Παρθένιος² καθαιρείται καὶ ἀντ' αὐτοῦ

Ἰεζεκιήλ, Ἐν Ν. Συναγ. φυλ. 266^α. «Ἐπειδὴ τῆς μητροπόλεως Θηβῶν δίχα ἀρχιερέως ἐναπομεινάσης τοσούτον ἤδη χρόνον ὡς τοῦ ἐν αὐτῇ ἤδη εὐρισκομένου πρόην Σάμου Παρθενίου κατά προεδρίαν ὄντος καὶ οὐ γνησίου προτροπῆ τοῦ πατριάρχου κ. Παρθενίου ἐθέμεθα τὸν πρόην ὑμῶν ἰεζικιήλ (οὐτώ) καὶ τὸν πρόην κύρ Γαβριήλ καὶ τὸν πρόην Ρέοντος κύρ Παρθένιον μαρτίω ,αχνβ' ἀνθ' οὐ καθαιρεθέντος τῷ ,αχζς' ἕνεκα πολλῶν λόγων «τὸ δὲ πλεόν τῆς ἀκρατοποσίας, ὡς οὐ θέμις».

Ἰερόθεος, (Νομ. Συναγ.) τῷ 1687. (Τουρκοκρατ. Ἑλλάς σελ. 358-366).

Ἀθανάσιος, τῷ 1746 («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» I, 156) ὅστις τῷ Δεκεμβρίῳ τοῦ 1752 ἀποθνήσκει, διαδέχεται δὲ αὐτὸν ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος τῆς Μ. Ἐκκλ.

Ἀνθίμος, ἐπὶ Κυρίλλου

Ἀγάπιος, καὶ ὅτε οὗτος ἀνεφάνη ἀτελέσφορος πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ παρητήσατο προτροπῆ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Π. Θεοδοσίου διωρίσθη ὁ ἐφημέριος τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ

Ἀθανάσιος, τῷ Μαίῳ τοῦ ,αφογ' ἐπινεμ. 6^{ης} (Ἡ παραίτησις τοῦ Ἀγαπίου τῷ αφοα' Ἰουνίου β). Ὁ Ἀθανάσιος ἀποθνήσκει τῷ 1790 Νοεμβρίῳ ἐπὶ Νεοφύτου καὶ ἐκλέγεται ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος πρόην Δαιμαλῶν

Τιμόθεος, ὅστις ἀπέθανε τῷ Σεπτεμβρίῳ τοῦ 1739 καὶ διορίζεται ὁ μεγ. πρωτοσύγκελλος τῆς Μ. Ἐκκλησίας

Κύριλλος, ὅστις τὸν Αὐγούστον τοῦ 1812 ἀποθνήσκει καὶ ἐπὶ Ἱερεμίου ἐκλέγεται ὁ πρωτοσύγκελλος τοῦ μητροπολ. Ἡρακλείας

Ἀνανίας, ἀποθανὼν τῷ 1820, ἀνθ' οὗ ἐκλέγεται ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Περιστερᾶς

Παῖσιος, τῷ 1827 Σεπτεμ. διορίζεται ὁ μητροπολίτης Ἀγκύρας κύρ

Ἀγαθάγγελος,³ ἅτε τοῦ ἀρχιερατεύοντος κύρ Παΐσιου τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος. «Ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀνηκέστοις δεινοῖς ἅπερ ἀθλίως ὑπέστη ἔτι ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς γενομένης ρήξεως τῶν περιστάσεων διέμεινε ἀπροστάτευτος καὶ ἄμοιρος ἀρχιερατικῆς προστασίας, ἅτε δὴ τοῦ...»

ΙΕΡΑΠΟΛΕΩΣ (Φρυγίας)

Γενναῖος, ἀρχιεπίσ. καὶ πατριάρχης ε' καὶ ε' αἰὼν ἐν (Altert. v. Hierapolis Δ' τ. τοῦ Ergänzugsht: d. Jahrb. 1898 ἐν Βερολίῳ).

Ἰωάννης, C. I. G. IV 8641, ἐπίσκοπος ἔτος 875 Σελευκιδῶν = 565 μ. Χ.

¹ Εἰς 2 ἕτερα δελτία ὑπάρχουσι αἱ ἐξῆς σημειώσεις: Παρθένιος πρόην Σάμου κατά προεδρίαν - ἐφ' ᾧ καὶ πάλιν ἐτέθησαν «ὁ πρόην ὑμῶν Ἰεζεκιήλ ἀνυποψήφους ἔχων καὶ τὸν πρόην Γαβριήλ καὶ τὸν πρόην Ρέοντος Παρθένιον τῷ ,αχνβ' μαρτίου».

² Τὰ τεμάχια περὶ Ἰεζεκιήλ ὑπάρχουν ἐν ἑτέροις δελτίοις.

³ Γ. Κοινιδάκη, Θρησκευτικὴ καὶ Χριστ. Ἐγκυκλοπαιδεία Τόμ. Α' σελ. 69.

ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Βασίλειος, Ποιμένος Βασιλί(ου) Ἐρισοῦ ια' αἰῶνος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. Πρώτη σφραγίς ἐπισκόπου Ἐρισοῦ (σελ. 231 Mélanges τοῦ Schlumberger).

Μακάριος, ὁ ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ Α' διορισθεὶς ἐπιστάτης τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Σταυρονικήτα κατὰ τὸ 1540 14.

ΙΚΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΣΑΜΟΥ

Ἴδε Σάμου

ΙΚΟΝΙΟΥ

Ὅρα Βάρνης Παρθένιος.

ΙΜΒΡΟΥ [καὶ Λήμνου]

Μιχαὴλ ὁ Κηρουλλάριος εἰς Ἴμβρον ὑπὸ τοῦ Ἰσαακίου Κομνηνοῦ 1059. Μεσαιων. Βιβλιοθήκη IV 326 καὶ R. E. G. N° 71 (1903) σελ. 375 ἐξῆς.

Εἰς τὰ ἐν τῇ μονογραφίᾳ περὶ Ἴμβρον τοῦ Κ. καὶ τὰς αὐτόθι προσθήκας πρόσθετες ἐν σελ. 239-240^r Βατικανοῦ κώδικος 840².

Ἰακώβος, «ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἱερομονάχου καὶ ὑποψηφίου τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς νήσων Λήμνου καὶ Ἴμβρου Ἰακώβου μηνὶ Φεβρουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος δ' ἔτος ,ζωκθ' = (1321). Εὗρον ἐν σελ. 167 τῶν zariški τοῦ Ρ(ωσικοῦ) Αὐτοκρ. Ἀρχείου Izwestia Πετρούπολις 1914 τόμ. VIII.

Δανιήλ,

Παῖσιος,

Δ. Ι. Ε. Ε. (Γ'). σ. 469.

Ἰωαννῆμ, ἀναφέρεται συνυπογεγραμμένος ἐν τινι πατριαρχικῷ ἐγγράφῳ τοῦ Μητροφάνους (1580), ἐνῶ δηλοῦται ὅτι ὁ Βοεβόδας Μπογδονίας Ἰωάννης Πέτρος ἀφιέρωσεν εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν τῆς Παμμακαρίστου τὰ σπῆτια αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ καταλύειν ἐν αὐτοῖς ὁσάκις ἐπιδημεῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει. «Ἐκκλ. Ἀληθ.» ἔτος δ', σελ. 731.

Παρθένιος, Ἐκκλ. Ἀλήθεια 1892 φυλ. 40 ,αχίε' = 1615 συνυπογράφεται ἐν τινι Λαυρεωτικῷ σιγίλλῳ ὡς πρόφην Ἴμβρου.

Ἀθανάσιος, «ἄτε ἀσώτως ἐν αὐτῇ διάγων καὶ ἀποδράς... καθαιρεῖται καὶ γίνεται ὁ Κῶ ἀρχιεπίσκοπος

Χριστόφορος, τῷ ,αχς' (Νομ. Συναγωγῆ).

Σωφρόνιος, 1627 Ἀπριλίου 10 ὑπόμνημα ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Χριστοφόρου. (Πατρ. ἔγγραφοι Σάθα Γ' σ. 568). Καθαιρεῖται Ἰούλιον 'αχλε'.

Ἀβράμος, (;) ὑπογράφεται ἐν Λαυρεωτικῷ σιγίλλῳ τὸ ἔσμ' ἐπὶ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως 1632 (;) (Ἐκκλ. Ἀληθ. 1892 Δεκεμβ. 28 φυλ. 43).

¹ N. K. 16 Μαΐου 1892.

² Πρόσθετες τὰ ἐν Gilbert, Handb. d. Staatsaltertümer II ἐκδ. τοῦ I τομ. σελ. 57, καὶ «Ἐκκλ. Ἀληθ.» 1892 Δεκέμβριος.

Νικόδημος, 1652 ὑπόμνημα ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Σωφρονίου. Ἦν πνευματικὸς καὶ πρωτοσύγκελλος τοῦ ἀποθανόντος Σωφρονίου (Νομ. Συναγ.)¹.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

Ὅρα διατριβὴν περὶ τῶν τῆς ἐπαρχίας Καισαρείας ἐν «Ἐκκλ. Ἀληθεία» 1913 Νοεμβρ. ἐκ χειρογράφου, ὅπερ εἶδον, δημοσιεύει δὲ ὁ κ. Γεδεών. (Λαμπουσιάδης).

Ἀνδρέας, Λάμπρου. Κατάλογος ἁγιορ. κωδ. σ. 47 κώδιξ 2^{ος} τοῦ ἁγίου Παύλου φ. 48^{ον}.

Κοσμάς, Montfaucon, Biblioth. Coisliniana σελ. 104 ὑπὸ Ἄλεξ. τοῦ Κομνηνοῦ αὐτόθι... «τοῦ πρωτοθρόνου».

Μεθόδιος, μετὰ τὸ 1365 (σ. 468 τ. Α' Miklosich).

Μητροφάνης, 1551. Τῷ 1565 ὁ πατριαρχεύσας 7 ἔτη (Μαθᾶ κατάλογος Π. Ὅρα καὶ Στεφ. Γέρλαχ ἐν Tagebuch καὶ Τουρκογραφικίαν σ. 289 πρβλ. 212 αὐτόθι, τὴν ὑπογραφήν του καὶ τὰ ἀνέκδοτά μου. Πατρ. Πίνακες Γεδεών σελ. 516).

Παχώμιος, ὁ μετὰ ταῦτα Πατριάρχης ἐκ Λέσβου, ὄρα Πατριαρχ. Πίνα-
κας σελ. 526.

Γρηγόριος, 1622, («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» 1899 φύλ. Α' σ. 24). [Ἐν ἰδιαι-
τέρῳ δελτίῳ προστίθεται] ἐπὶ 5 ἔτη καταλιπὼν τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ἀνθ' οὗ ὁ

Γερμανός, πρῶην Μίλου (sic) τῷ Ἰουλ. Σεπτέμβριος, οὗ ἐξωσθέντος ἐγένετο ὁ πρῶην Ἄμιδες (;

Ἐπιφάνιος², (Γρηγόριος τῷ 1623 ἄτε ἀπουσιάζων δίχα συνοδικῆς ἀδείας ἀντ' αὐτοῦ ὁ

Μελέτιος, (Σάθα, Μεσαιων. Βιβλ. τ. Γ' σ. 563). Ἐν τῷ δελτίῳ: Ἐπι-
φάνιος, οὗ ἀποθανόντος ἐκλέγεται ὁ Μυρέων

Ζαχαρίας, τῷ Νοεμβρίῳ 1642. Οὗτος καθαιρεῖται καὶ ἀντ' αὐτοῦ (τὴν
καθαίρεισιν ἰδίᾳ χειρὶ δεξαμένου καὶ ὑπογράψαντος 1649)³, ἐγένετο ὁ πρῶην
Σάμου

Ἀνθίμος, (Σάθα, Μ. Βιβλ. τόμ. Γ' σ. 583) Δεκεμβρίου 1649 καὶ ἐξω-
σθεῖς. Εἶναι ὁ ἐπὶ Παΐσιου συνυπογράψας τὴν πρὸς τὸν Πατριάρχην Νίκωνα
ἐπιστολὴν αὐτοῦ («Ἀνατολ. Ἀστὴρ» 1881, 16 Σεπτεμ. ἀριθ. 51).

Γρηγόριος⁴, καθαιρεῖται καὶ προάγεται ὁ ἱερομόναχος

Γερμανός, 1674.

Γρηγόριος, Τῷ 1689 Ἀπριλ. (Archives Saint Louis παρὰ Leval).

¹ Ν. Κ. 18 Νοεμβρίου 1891.

² Ἐν τῷ τετραδίῳ οὕτως «ἀντὶ τοῦ Γρηγορίου παραιτηθέντος Ἐπιφάνιος 1624».

³ Ἐν τῷ τετραδίῳ: Τῷ 1649 ἐπὶ Παρθενίου Β'. τὸ δ'. Ζαχαρίας αὐγουστ. δίδωσι
παραίτησιν κατὰ δεκέμβριον καθαιρεῖται καὶ ἐκλέγεται ὁ Ἀνθίμος κλπ. βλ. κείμενον.

⁴ Οὗτος καὶ ὁ ἐπόμενος ἀναγράφονται ἐν ἐτέρῳ δελτίῳ.

* **Χρῦσανθος**, Τῷ 1702 (ὁ Παλαιστίνης, Ἡμερολόγιον Ἀνατολ. 1884 σελ. 313).

Κυπριανός, Τῷ 1707, ὁ μετὰ ταῦτα Πατριάρχης.

Ἰερεμίας, ὁ τῷ 1715 ἐκλεγείς Πατριάρχης Ἰερεμίας (ὁ Γ΄) ὁ Πάτριος.
Νεόφυτος.

Παρθένιος, 1743, «Ἐκκλ. Ἀλ.» τόμ. I' σ. 156, 1748 Σεπτ. (Ἀλήθεια τόμ. Β' σ. 231) Σιγίλλιον Θήρας ἐπὶ Καλλινίκου Ε΄ ἐπὶ ἀδελφοῦ του Τζανάκη Γαβαλά υἱός. Τῷ 1755 εἶναι συνοδικός. «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθ.» ἔτος I' σ. 157 ἔξ.).

Παῖσιος Ἰακώβος 1763 (Ἀλήθεια Α' τ. 233). Τῇ 25 Δεκεμβρίου 1768 ἀνεχώρησεν ἐκ Μετεώρων, ἀφ' οὗ ἔμεινε ἐν Μετεώροις ἐξόριστος ὑπὲρ τοὺς δύο χρόνους. (Σημ. Παπαδοπ. Κεραμέως ἐν σελ. 35 τοῦ ἰδίου τεύχους (Μανουὴλ ὁ Κορινθίος Ἀθην. 1902).

Μακάριος, Σεπτεμβρ. 1766. 1772 Ἀπριλ. 3 (Ἡμερολόγιον Ἀνατολ. 1885 σ. 136).

Γρηγόριος, 1773. 1794 Ἰουλ. 12. Ἡμερολ. Ἀνατολ. 1886 σ. 173 κ. 174, πρότερον Σβορνικίου (Παρανίκα, Σχεδιάσμα σ. 118).

Λεόντιος, 1796 Ἰουλ. ὁ πρότερον Μενελίκου (Κουρούτσ. σ. 21), οὗ παραιτησαμένου ὁ ἀπὸ πρώην Τορνόβου

Φιλόθεος², 1806. (Κουρούτσ. σ. 65), οὗ θανόντος ὁ ἀπὸ Νεοκαισαρείας

Μελέτιος, 1815-1817, μετετέθη τῷ Ἰουλίῳ 1815, ἀνθ' οὗ ἀποθανόντος τῷ 1817 Μαΐῳ ὁ

Ἰωαννίκιος, ὁ ἀπὸ Νικαίας (Κουρούτσ. σ. 57) Ἰούνιον 1817 8 Ἰανουαρίου 1820. (Ἡμερολ. Ἀνατ. 1885 στ. 126), οὗ θανόντος

Χρῦσανθος, Σεπτεμβρ. 1823, οὗ μετατεθέντος εἰς τὴν μητρ. Ἐφέσου ὁ ἀπὸ Οὐζιζίης

Γεράσιμος, Δεκεμβρίου 1830, οὗ παυθέντος ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Προδρόμου

Παῖσιος, Ἰουλίῳ 1832, οὗ θανόντος ὁ ἀπὸ Ἀγχιάλου

Βασίλειος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Μ. Πρωτοσ. Σεπτ. 1871³.

Ἐυστάθιος, Κλεόβουλος Σεπτ. 1871.

¹ Ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ σημειοῦται: Παῖσιος ὁ ἀπὸ Πισιδίας Ἰουλίῳ 1757 οὗ καθαιρεθέντος ὁ ἀπὸ Φαναρίου Μακάριος, (βλ. κείμενον).

² 1797-1817.

³ Εἰς τι δελτίον ἡ ἐξῆς ὑποσημείωσις Θεόδωρος, ἐπίσκοπος ἐν Mel. de la Faculté Orientale (= M. F. O.) Θήκη Θ. ἐπισκόπου VII (1914-1921) ἐν χωρίῳ Dendū, δίωρον ΝΑ τοῦ Τσεπνί pierre tombale dans le mur de l'église arménienne ὑπὸ Jerphanion, ὅστις λέγει, ὅτι ἐδῶ ἐπίσκοπὴ δὲν ὑπῆρξε ἰσως τῆς πλησίον Βασιλικῆς Θέρμης Σεβερίας. Envaisa ou Aïpolioi ἀλλ' ἰδὲ καὶ τὸ O. Christ.

ΚΑΡΑΒΙΖΥΗΣ

Κοσμάς, Ἐκτός τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καραβιζύης Ἰωάννου, ὅστις μνημονεύεται ἐν σελ. 120 τῆς μεγάλης Sigillographie τοῦ Schlumberger ὁ αὐτὸς λόγιος ἐξ ἀνακοινώσεως ἀθηναϊκῆς ἀναφέρει καὶ τὸν Κοσμάν ἐπὶ μολυβδοβούλλου ἀποκειμένου ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ. Ἐποχὴ Ι' αἰῶνος. (Mélanges d'Archéologie Byzantine 1895, σελ. 217. Ἐν τῷ μολυβδοβούλλῳ Καραβιζύης).

ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

Δαμασκηνός, ὁ πρῶν Θεσσαλονίκης καὶ Πρόεδρος Κ... ἐγένετο «ὅστις ὑπογράφει ἰδίᾳ χειρὶ στέργω καὶ ὑπόσχομαι τὰ ἄνωθι ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ 16» (δηλ. ὅτι δὲν θὰ ἐνοχλῇ τὸν κύρ Ἀθανάσιον τὸν Θεσσαλονίκης. Ἐπὶ Παρθενίου Ἰωσφ τῷ 1643 (Νομ. Συναγωγὴ φύλλ. 123^α)¹.

ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΟΣ

Κύριλλος, ἐπὶ Ἀλεξίου Γ' (1349-1390). Παρανίκα ἐν σελ. 195 τοῦ Δ τόμου τοῦ Ρωσικοῦ Ἀρχ. Ἰνστιτούτου κατὰ Λιβαδηγόν. Ὅρα Τραπεζοῦς.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ²

Γεώργιος, «Γεώργιος γέγραφε ποιμὴν Κερκύρας» Μνημονεύεται ἐν τελευταίῳ στίχῳ Ἰαμβείου, ὅπερ δημοσιεύεται ἐν C. I. G. τ. Δ'. Ἐν τῷ τμήματι τῶν ἐπιτυμβίων χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν (αὐξ. ἀριθ. 9438) Πρβλ. καὶ ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 8751 ὅπου Γεώργιος Πρόμος....

Κωνσταντῖνος, ὁ Β' (;) 1166-1168 μ. Χ. Τὸν τοῦ Νικαίας Κερκύρας Κωνσταντῖνον ἐν μολυβδοβούλλῳ σελ. 52·53 τοῦ καταλ. τῆς Νομισμ. Συλλογῆς Μουρούζη ὑπὸ Ποστολάκα Ἀθην. 1868. Ὅρα περὶ τούτου καὶ Sigillographie 209·10 καὶ Σακελλίωνος Δελτ. Ἱστορ. καὶ Ἐθν. Ἐταιρείας τόμ. Β' σ. 411.

ΚΕΡΝΙΤΖΗΣ

Νεόφυτος, ἐξ Ἀθηνῶν 1555 (Κατάλογος Λάμπρου σελ. 122).

Ἀρσένιος, παραιτεῖται καὶ γίνεται τῷ Σεπτεμβρίῳ 1654 ὁ ἱερομόναχος

Κωνσταντῖνος, ἀρχιεπίσκοπος Κερνίτσης (Νομ. Συναγωγὴ) ἐπὶ Παΐσιου (τὸ β' πατριαρχεῦοντος) προβιβασθείσης τῆς ἐπισκοπῆς εἰς ἀρχιεπισκοπὴν κατὰ Σεπτέμβριον 1654 (Π. Πίνακες σ. 583).

ΚΟΖΑΝΗΣ

Γερμανός, ἅγιος, ἀρχιεπίσκοπος (6 Νοεμβρίου) λείψανα αὐτοῦ ἐν τῷ Κρεμλίῳ Σκευοφυλακείῳ («Ἐκκλ. Ἀλήθ.» τῆ' σ. 260).

¹ Ν. Κ. 10 Φεβρουαρίου 1892.

² Σπ. Παπαγεωργίου: Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κερκύρας. Κέρκυρα 1920.

ΚΟΛΩΝΕΙΑΣ

Θεοδοσίος, Κύριε βοήθει τῷ σφῷ δούλῳ Θεοδοσίῳ ἐπισκόπῳ Κολωνείας). Ὅρα Schlumberger εἰς ἔχρητι (Περιοδ. Ρωσ. Ἀρχαιολ. Ἰνστιτούτου τ. Η' τ. 3 σελ. 214)¹.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ ²

Γλαρίων, τῷ 869 ἐπὶ συνόδου κατὰ τοῦ Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Mansi, Concil. coll. τόμ. 16 σελ. 17-185.

Σεργίος³, ἐπὶ Ἀλεξ. Κομνηνοῦ. Montfaucon, Bibliotheca Coisliniana σελ. 104. Εἶναι ἄραγε ὁ αὐτὸς τῷ ἐν Sigillographie Byzantine σ. 183, «Σεργίῳ Προέδρῳ Κορίνθου»;

Γαβριήλ,

* **Νικήτας**, μὴ μνημονευόμενος ὑπὸ τοῦ Le Quien, XI-XII αἰώνων. (Ἀμφότεροι), ἐν Sigill. Byzantine σ. 183.

Γεώργιος, 1027 μνημονευόμενος ὑπὸ τῶν Le Quien «τοῦ νῦν προεδρεύοντος ἐν Κορινθίοις» ἐν Ἐθν. Νομ. Μουσείῳ. Ὁ δεύτερος Γεώργιος ὁ παρὰ Le Quien, ἐπίσης γνωστὸς εἶναι ὁ

Γεηόργιος, ὁ Πάρδος. Ὅρα Σβορώνου Β. (1899 σ. 123 Νομ. Ἐφημ.)

Νικόλαος, τῷ 1156, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τοῦ τυράννου τοῦ Ναυπλίου καὶ Ἀργύρου Λέοντος (σελ. 188, «Σωτήρης» Περιοδ. τόμ. Α') Νικόλαος (Νικ. Χωνιάτης Ἐκδ. Βόννης σελ. 841) ἀρχιποίμην Κορίνθου.

Μανουήλ, τῷ 1230 ὁ Μελανιδζίου, Κορίνθου. R. E. G. 1894 σ. 80.

Θεόγνωστος, τῷ 1394 (Miklosich τ. Β' σ. 204, 287, 291).

Ἰωακείμ, τῷ 1477 ἐπὶ Μαξίμου (τόμ. ΙΖ' ἀρχαιολ. παράρτημα τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου σ. 20).

Σωφρόνιος, τῷ 1565 (Σωφρόνιος ἦν τότε καὶ ὁ μητροπ. Ἀθηνῶν. Ὅρα «Σωτήρης» τόμ. Β' περὶ μητρ. Ἀθηνῶν, καὶ τουρκογραφικία σελ. 172-173).

Ἰωάσαφ⁴, Turcograe. ἐπιστολὴ σ. 323.

Δαυρέντιος, τῷ 1580 περίπου παραιτησάμενος (Σάθα, Σχεδ. Ἱερειμ. σ. 181).

Νεόφυτος, διάδοχος τοῦ ἀνωτέρω (αὐτόθι...).

¹ Ν. Κ. 4 Μαΐου 1892.

² Ἴδε καὶ Π. Πολάκη, Κορίνθου ἐπίσκοποι, «Ἱερὸς Σύνδεσμος» 15 Σεπτεμβρίου 1916—1 Δεκεμβρίου 1916.

³ Τὰ σημειώματα περὶ τῶν μητροπολιτῶν Κορίνθου τοῦ ἀειμνήστου Μυστακίδου ἐν τῷ τετραδίῳ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ δὲν εἶναι χρονολογικῶς κατατεταγμένα. Περὶ τῶν πλείστων τούτων ὑπάρχουσι καὶ δελτία, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον προστίθεται ἀναλλοίωτον εἰς τὸ τοῦ τετραδίου.

⁴ Ἐν τῇ σειρῇ τοῦ τετραδίου μὴ μνημονευόμενος, ἀλλ' ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ, ἀνευ χρονολογίας.

Ἄνθιμος, τῷ 1601 (7109) Μεσ. Βιβλ. Σάθα τόμ. Γ' σ. 549. Ἐπὶ πατριάρχου Τιμοθέου εὐρίσκεται εἰς Π. Κ. 333 (3) οὗ τὴν ἀθώωσιν τῷ 1620 βλέπε Σάθα, Μεσ. Βιβλιοθήκη τόμ. Γ' σ. 561 Ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ τὰ ἐξῆς]: ἐφ' οὗ ἐκλογή κατὰ προτροπὴν ὡς ἐπισκόπου Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος τοῦ Ἄθανασίου τῷ Ἰρι' (1602) ἐπὶ Ματθαίου (Νομ. Συναγωγὴ). Ἐπ' αὐτοῦ ὁμῶς μηνὶ Μαΐῳ τοῦ Ἰριστ' πρᾶξις, δι' ἧς καθαιρουμένων τῶν ἐπισκόπων Πολυφέγγους Θεοδοσίου καὶ τοῦ Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος Ἄθανασίου ἐνοῦνται ὑπὸ τὸν Κορίνθου αἱ ἐπισκοπαὶ αὗται τοῦ Νεοφύτου πατριάρχου ὄντος.

Δανιὴλ, ὁ τῷ 1628 Σερρῶν γενόμενος ἐπὶ διαδοχῇ τοῦ Ἀχιλλείου. Καὶ τῷ 1627 ἀναφέρεται ἐπὶ Λουκάρεως συνοδεύσας τὸν Νικόδημον εἰς τὸν παρὰ τῇ Πύλῃ πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας, ὅπως πᾶν τυχὸν ἐμπόδιον ἀρθῇ διὰ τὴν καινουργῆ τυπογραφίαν ἣν ἐκόμισε κλπ. (Ἄληθ. σ. 37) πρβλ. Λάμπρου, Δελτ. Ἱστορ. καὶ Ἐθν. Ἐταιρείας τεύχος 8^{ον} σελ. 647, σπουδαιότατα ἐν σελ. 648-649. Ὁ Δανιὴλ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1638 ἐξωρίσθη.

Κυρίλλος, τῷ 1636 ἀντὶ τοῦ Γαβριὴλ ἐγένετο Φιλίππουπόλεως (ἄπερ ὄρα). Ἄρα γε αὐτὸς ὁ μετέπειτα Τορνόβου καὶ εἶτα πατριάρχης (Μαθᾶ) ὁ Σπανός; τῷ 1651 (πρβλ. Ἄληθειαν σελ. 105).

Ἰεζεκιήλ, τούτου τῷ 1639 καθαιρέσει νομίμῳ ὑποβληθέντος¹ ἐγένετο ὁ πρόφην Ἐλασσῶνος

Ἰωάσαφ, τῷ Αὐγούστῳ ,αχλη'²

Γρηγόριος, ὑπογράφων ἐν ἔτει 1642 μηνὶ Μαΐῳ εἰς πρᾶξιν τοῦ Παρθενίου κατὰ Κυρίλλου καὶ τῶν Καλβινιστῶν (ὄρα βιβλίδιον περὶ τούτου καὶ σημειώσεις εἰς τὰ ἀνέκδοτά μου). Τῷ 1655 ὑπογράφει ἐν τῇ ἐπιστολῇ Παΐσιου πατριάρχου πρὸς πατριάρχην Νίκωνα (Ἀνατολ. Ἀστὴρ(;) 1881 ἀριθ. 51) 1660.

Παρθένιος, τῷ 1668 ἐπὶ Μεθοδίου, φέρεται ὑπογράφων μεταξὺ Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἀμασείας (περὶ ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ σελ. 64)³.

Κάλλιστος, Νοεμβρίῳ ,αχξη' (Νομ. Συναγωγὴ) ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Μ. Ἐκκλησίας

Ζαχαρίας, τῷ 1684, ὃς ἐμαρτύρησε (σ. 608, Σάθα Μεσ. Βιβλιοθ. τ. Γ')

Γρηγόριος, 1695 (Σάθα ὁμοίως σελ. 535).

Παρθένιος, 1760 (Σάθα, Νεοελ. Φιλολ. σ. 586).

Μακάριος, ὁ Νοταρᾶς 1764, αὐτόθι σελ. 587 ὁ τῷ 16^{ον} Ἀπριλίου 1805

¹ Ὑποσημ. Μυστακίδου: Οὗτος ἐγένετο Σοφίας ἀντὶ τοῦ Ἰγνατίου καθαιρεθέντος Μ. Β. τ. Γ' σ. 571.

² Ἡ περὶ τοῦ Ἰωάσαφ χρονολογ. σημείωσις προέρχεται ἐξ ἰδιαίτερου δελτίου.

³ Ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ σημειοῦται: Μ α κ ἄ ρ ι ο ς; μήπως Παρθένιος οὗ († ἀποθανόντος) ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Μ. Ἐκκλησίας Κάλλιστος.

ἀποθανόν. Φιλ. Σωζόμ. Οἰκονόμου σ. 418 ἐν σημειώσει. Τῷ 1768; μητροπολίτης Κορίνθου, (Σάθα, Τουρλοκρατουμένη Ἑλλάς σελ. 466 σημειώσεις).

Γαβριήλ, ὁ τέως πρωτοσύγκελλος τῆς μητροπ. Νικαίας τῷ Ἀπριλίῳ 1771 ἐπὶ Θεοδοσίου ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῶ ἐκλέγεται. Οὗτος ἐγένετο καὶ Νικαίας τῷ 1783¹, ὅτε τῷ Φεβρουαρίῳ ἐξελέγη ὁ ἱερομόναχος

Ζαχαρίας, περὶ οὗ ὄρα κατωτέρω. (Ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ παρεμβάλλεται ὁ]

Ἀθανάσιος, 1776. (Ἐκκλ. Ἄλ. 1904 σ. 217, ἐξ ἀνεκδότων Μ. Λαύρας).

Ζαχαρίας, ἐφ' οὗ τῷ 1801 παραιτησαμένου τοῦ ἐπισκόπου τῶν Δαμαλῶν καὶ Πολυφύγγου Νεοφύτου γνώμη αὐτοῦ διορίζεται ἐπίσκοπος ὁ ἐν ἱερομονάχοις κτθ' Ἰωάννης κατ' Αὐγουστον. Οὗτος ἀποθνήσκει τῷ Ὀκτωβρίῳ τοῦ 1819 καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐκλέγεται ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος (μ)κελιτζίνης

Κύριλλος, περὶ οὗ ὄρα κατωτέρω. Οὗτος ἐφυλακίσθη τῷ 1821 ἐν Τριπόλει (σελ. 10 τοῦ Ζαφειροπούλου) «οἱ ἀρχιερεῖς καὶ πρῶχοντες ἐντὸς τῆς ἐν Τριπόλει φυλακῆς».

ΚΟΡΙΤΣΑΣ

Νίμφων, τῷ 1390, ἐπίσκοπος, ἐν ἐπιγραφῇ βυζαντινοῦ ναοῦ τῆς Μπόριας Β. Α. τῆς Κοριτσαῖς 20λεπτον ἀπέχοντος. Byz. Zeit. 1908 σ. 129-130.

ΚΡΗΤΗΣ (Γόρτυνος μητροπόλεως)

Θεόδωρος, κατὰ τὸ 539, Corpus Inscriptionum Graecarum 8635 (IV. τ.).

Ἰωάννης, ἐπίσκοπος ι' - ια' αἰῶνος, σελ. 116 τ. ΙΓ'. τοῦ Ρωσ. Ἄρχ. Ἴνα. Σημ. Ἡ Γόρτυς ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ἀράβων καὶ κατεστράφη καὶ μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ Ν. Φωκᾶ τῷ 960 ἔμεινε ἀεὶ ἐκπεσοῦσα.

ΚΥΨΕΛΛΩΝ

Parthey 1866 ἔκδ. (Notitia). 2, 95. Ἐκ τῶν 39 ἀρχιεπισκοπῶν ἡ 12. Κύψελλα τᾶ. Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, Διατύπωσης².

10, 105 ἐπὶ τοῦ ιε' - ιστ' αἰῶνος, ἐκ τῶν 40 ἀρχιεπισκοπῶν ἡ η'.

11, 127 ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ Γερ. τῶν 27 ἀρχιεπισκοπῶν 7^α, τὰ Κύψελλα.

6, 69. Ordo sedium, τῶν αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκοπῶν κδ'. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπαρχίας Κυψέλλων ὁ Κυψέλλων ὡς καὶ ὁ Αἴνου.

31^α, Ἐπαρχία Ροδόπης καὶ ὁ Ἀγγιάλου κλπ. 8, 69. Οὕτω καὶ παρὰ Νεῖλω Δοξαπατρῆ Ζ'.

¹ 1, 64 ὡς νζ'. ἐν ᾧ καὶ ὁ Αἴνου 65.

¹ Ὑποσημ. Μυστ. «Ἐκκλ. Ἀλήθεια», Γ'. σ. 122 σιγίλλιον τῆς τῶν Βοδενῶν Σχολῆς.

² Πρὸς ἀποφυγὴν σφαλμάτων πρβλ. Γερ. I. Κονιδάρη: Τακτικά ἐν Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαιδείᾳ τόμ. ΚΒ, σ. 756 - 757, (ὁδηγὸς τῶν Notitiae Episcopatum = τακτικῶν).

7,64. κγ'. ὁ Κυψέλλων κλπ. (Ψευδεπιφάνιος). Κυψέλλων ἐν Miklosich et Müller. Οὗτος ὁ ἀρχιεπίσκοπος δίδωσι τῷ Πατριάρχει 16 ὑπέρπυρα (τῷ 1324 καὶ ὁ Αἶνον 100 ἴδε).

Κωνσταντῖνος, (σελ. 119 τοῦ Α' τόμου) ἔτος 1256 ἐπὶ Ἀρσενίου Πατριάρχου.

Ἔορα καὶ ἐκ τοῦ Le Quien ἐν τετραδίῳ¹.

Θεοδόσιος, Πρὸς τούτους ὁ Μελιτηνῆς ὑπέρτιμος καὶ πρόεδρος Κυψέλλων Θεοδόσιος.

ΚΝΩΣΟΥ

Κωνσταντῖνος, ἐκ μολυβδοβ. ι' - ιβ' αἰῶνος. Παντοῦσκο Ἰνστιτούτου Ρωσ. τόμ. ιγ' σ. 89.

ΚΩ

Ἀριστοκράτης, ἐν Πανδώρας τόμ. ιθ'. (1868 - 1869) ἐπίσκοπος ὁσιώτατος σελ. 47. Κατὰ Σακκελίωνα, τὰ γράμματα ἴσως τῆς ε'. ἑκατονταετηρίδος².

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΑΣ

Ἔορα ἐν B. C. Hell. 1899 (122 - 123) τοῦ Millet περὶ Μιστρᾶ (καὶ 1906) μ. Λακεδαιμ. ὀνόματα ἐξ ἐπιγραφῶν (1312, 1330, 1341, 1339 κλπ.). Ἔυπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Πελοποννήσου ὡς καὶ ὁ Κορίνθου.

Ἔτιμήθη εἰς μητρόπολιν ἐπὶ Ἀλεξίου καὶ ἐπὶ Πατριάρχου Εὐσταθίου ἐν ἔτει 6590 (= 1082) πρῶν οὔσα ἐπισκοπὴ τῶν Πατρῶν.

Κατὰ τὸν Φατσέα (Γ. Γράμματα σελ. 138 - 140 τόμ. β') ἔχει τρεῖς ἐπισκόπους τὸν Ἀμυκλῶν, Καρυουπόλεως καὶ Βρεσθένης.

Ἴδε περὶ Λακεδαιμονίας τὰ Παλαιῶν Πατρῶν. Τῇ Ἰουνίῳ 1365 (Miklosich τόμ. Α'. σελ. 472) ἐγένετο σιγίλλιον Πατριαρχικόν, δι' οὗ ἀποσπᾶται ὁ ἐν Πέλοποννήσῳ ἐν Μιζισθρᾶ (Μιστρᾶ) ναὸς (ἀνεγερθεὶς παρὰ τοῦ δεσπότη κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Καντακουζηνοῦ) τοῦ Κ^{ου} Θεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου, ὁ μετὰ μονυδρίου ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λακεδαιμονίας καὶ γίνεται σταυροπήγιος καὶ πατριαρχικός.

Θεόκλητος, τῷ 869 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ κατὰ τοῦ Φωτίου συγκροτηθείσῃ συνόδῳ (Mansi τόμ. 16. σελ. 37 - 195)³.

¹ Τοιοῦτον τετράδιον δὲν ἀνεῦρον.

² Ν. Κ. 26 Μαρτίου 1892.

³ Μεταξὺ τῶν σημειώσεων εὑρέθη καὶ ἡ κατωτέρω σημείωσις προερχομένη ἐξ ἀποκόμματος ἐφημερίδος τῆς Κ^{ων}πόλεως τῆς 12ης Ἰουλ. 1896 ἔχοντος ὡς ἑξῆς: Δύο ἑρχαῖοι ἱεράρχαι Ἀναγινώσκομεν ἐν ἀττικῷ φύλλῳ. Ἐν θέσει Πεσονήσια ἀπέχοντα τῆς Μοιῆς Καστορίου ἡμίσειαν ὄραν βορειοδυτικῶς καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Καστορίου ὑπάρχει ναὸς, ὅστις ἦτο πρὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν ἐρειπωμένος καὶ ἀνακαινισθεὶς ἐνεκαινίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1878, παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Γυθείου Παρθενίου. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ ἱεροῦ ἐν θυρώματι διεσώθησαν δύο εἰκόνες ἁγίων ἱεραρχῶν, ὧν